

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

การกำกับภาพยนตร์สั้นเชิงขนาดสั้นเรื่อง “หลังเลิกเรียน”

Directing short film “After Class”

นาย เมษ ยิ้มสมบูรณ์
Mr. Mate Yimsomboon

เลขหนังสือ.....
เลขทะเบียน..... 44918
วัน, เดือน, ปี..... 16 ส.ค. 2546

b.....
i.....

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาคามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาภาพยนตร์และวิดีโอ ภาควิชานิเทศศิลป์

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2544

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีกรนำมาใช้

ใบอนุญาตศิลปนิพนธ์

การกำกับภาพยนตร์บันเทิงขนาดสั้นเรื่อง “หลังเลิกเรียน”

Directing short film “After Class”

นาย เมฆ ยิ้มสมบุญ

Mr. Mate Yimsomboon

ภาควิชานิเทศศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาภาพยนตร์และวีดิโอ

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์.....

วันที่.....

(อาจารย์กิตติ สรมณี)

หัวหน้าภาควิชา.....

วันที่.....

(อาจารย์ รวีศักดิ์ รักใหม่)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หลังจากที่ได้ทำโครงการเสร็จสิ้นแล้ว การตอบรับจากการฉายพบว่า ภาพยนตร์ขนาดสั้น เรื่อง “หลังเลิกเรียน” ผู้ชมสามารถเข้าใจประเด็นหลักที่ภาพยนตร์ต้องการนำเสนอตามวัตถุประสงค์ที่วางเอาไว้ แต่ก็มีปัญหาที่เกิดขึ้นในขั้นตอนต่างๆระหว่างกระบวนการการทำงาน เช่น ปัญหาที่เกิดจากแนวความคิดที่สับสนในกระบวนการเขียนบท , ปัญหาที่เกิดจากความไม่พร้อมของอุปกรณ์ และที่สำคัญที่สุดคือปัญหาจากการเตรียมงานที่ไม่พร้อมไม่สมบูรณ์

จากปัญหาที่เกิดขึ้นในกระบวนการการทำงานทำให้เห็นว่าให้การทำงาน ในขั้นตอนการทำบทภาพยนตร์ การทำบทโดยทำเป็นลำดับขั้นตอน โดยที่ยึดประเด็นหลักของเรื่องเอาไว้เป็นสิ่งที่สำคัญมากเพราะจะไม่ทำให้สับสนในเวลาคิดสถานการณ์ต่างๆให้สอดคล้องกับประเด็น และการเตรียมงานโดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงของขั้นตอนเตรียมการถ่ายทำเป็นสิ่งที่จำเป็นที่สุดสำหรับการทำงานภาพยนตร์ เพราะว่าจะทำในขั้นตอนอื่นๆง่ายขึ้น รวมถึงการควบคุมงบประมาณและเวลาด้วย

กิตติกรรมประกาศ

การที่ศิลปนิพนธ์ชิ้นนี้สำเร็จลงได้เป็นเพราะความเอื้อเฟื้อจากบุคคลหลายๆท่านที่ให้การสนับสนุนมาโดยตลอด

ขอขอบคุณ อาจารย์ กิตติ ศรีมณี อาจารย์ที่ปรึกษา

นายธรรมรักษ์ กุมพมาโนชน์ ที่ปรึกษาภายนอก

อาจารย์ รัชนิกร ภู่อุโธ อาจารย์โรงเรียนเศรษฐบุศย์ที่คอยให้ข้อมูล

นางสาว วรินทรา เกษตรภิบาล ที่คอยช่วยเหลือในเรื่องต่างๆทั่วไป

นางสาว สุชาติณี เกียรติประวัติ ทุกสิ่งทีหามาให้ใช้สำหรับการทำงาน

นาย กอบชัย สิงห์อุไร ที่เปรียบเสมือนเลขาส่วนตัว

และผู้มีพระคุณทุกคนตระกูล ชัยสมบุญณ์ ที่ให้การอุปการะเลี้ยงดูและให้กำลังใจอยู่เสมอ

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

เมษ ชัยสมบุญณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

บทคัดย่อ.....	ก-ข
กิตติกรรมประกาศ.....	ค
สารบัญ.....	ง-จ
สารบัญภาพประกอบ.....	ฉ
บทที่	หน้า
1. บทนำ	
1.1 ความเป็นมาของโครงการ.....	1
1.2 ลักษณะของโครงการ.....	1
1.3 คำจำกัดความของโครงการ.....	1
1.4 ขอบเขตของโครงการ.....	1
1.5 วัตถุประสงค์ของโครงการ.....	2
1.6 แนวทางการบรรลุเป้าหมาย.....	2
1.7 แหล่งข้อมูล.....	2
2. การค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูลโครงการ.....	3
2.1 กระบวนการคิดแบบต่างๆในช่วงวัยรุ่น.....	3
2.2 การค้นหาตนเองและเข้าใจตัวเอง.....	4
2.3 ความต้องการของวัยรุ่น.....	7
2.4 ความสนใจของวัยรุ่น.....	9
2.5 ภาพยนตร์วัยรุ่น.....	11
3. บทภาพยนตร์.....	12
3.1 Plot หลังเลิกเรียน เนื้อเรื่องแบบที่ 1	12
3.2 หลังเลิกเรียน เนื้อเรื่องแบบที่ 2	14
3.3 Screen Play หลังเลิกเรียน.....	29
4. การเตรียมงานสร้าง.....	35
4.1 การตีความบทภาพยนตร์.....	35
4.2 การคัดเลือกตัวแสดง.....	35

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4.3 การวางคอนเซ็ปต์ด้านภาพ.....	36
4.4 การวางแผนการถ่ายทำ.....	37
4.5 การฝึกซ้อมการแสดง.....	38
4.6 การเตรียมอุปกรณ์และเอกสาร.....	38
4.7 ตัวละคร.....	39
4.8 Story Board.....	40
4.9 Script Breakdown Sheet.....	44
4.10 Call Sheet.....	45
5. การถ่ายทำ.....	46
5.1 Production log.....	47
6. การตัดต่อลำดับภาพและเสียง.....	48
6.1 การตัดหายาบ.....	48
6.2 การตัดละเอียด.....	48
6.3 การลำดับเสียงและดนตรีประกอบ.....	48
7. บทสรุปและข้อเสนอแนะ.....	50
บรรณานุกรม.....	52
ประวัติผู้เขียน.....	53

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ

รูปที่	หน้า
1. ภาพตัวละคร เอ้ และ แนท.....	39
2. Story Board ฉากที่ 3.....	40
3. Story Board ฉากที่ 8.....	41
4. Story Board ฉากที่ 8.....	42
5. Story Board ฉากที่ 9.....	43

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาของโครงการ

เนื่องด้วยในปัจจุบันในสังคมวัยรุ่นของไทยโดยเฉพาะอย่างยิ่งในวัยมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งถือได้ว่าเป็นวัยที่คาบเกี่ยวระหว่างความเป็นเด็กกับความเป็นผู้ใหญ่ มักจะมีการเปลี่ยนแปลง ต่างๆมากมายเกิดขึ้นกับวัยรุ่นในช่วงนี้ ปัญหาสำคัญอย่างหนึ่งคือเรื่องของอาการท้อถอย มีความสัมพันธ์ทางเพศ โดยเฉพาะในหมู่เด็กวัยรุ่นชายถือว่าถ้าเขาได้มีความสัมพันธ์กับเพศตรงข้าม ได้นั้นจะถือว่าเขาได้โตเป็นผู้ใหญ่แล้วและจะเป็นฮีโร่ในหมู่เพื่อนฝูงวัยเดียวกัน มีการพูดคุยโอ้อวด กันอย่างเปิดเผย ซึ่งนั่นคือแนวความคิดที่ผิด และเรื่องเล็กๆเพียงเท่านั้นก็กลับไปเกิดปัญหาสังคมอีก หลายอย่างตามมาอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ และความคิดเช่นนี้จะติดตัวไปสู่วัยรุ่นใหญ่ ทำให้เขาคิดว่าเขา สามารถมีอะไรกับใครก็ได้ และไฝหาเพียงความสุขทางกายเท่านั้น

ภาพยนตร์บันเทิงขนาดสั้นเรื่องหลังเลิกเรียนจงนำแนวความคิดข้างต้นมานำเสนอให้เป็น ภาพยนตร์เพื่อแนวคิดที่จริงจังแล้วความรักและความเข้าใจต้องมาก่อนเรื่องของความสัมพันธ์ทาง เพศและเพื่อจะบอกว่าการมีเพศสัมพันธ์มิได้ได้เครื่องยืนยันเขาเติบโตเป็นผู้ใหญ่แล้ว อย่างที่พวกเขาคิดกัน

ลักษณะของโครงการ

โครงการศึกษาเฉพาะกรณี ในแง่การกำกับภาพยนตร์ขนาดสั้น

คำจำกัดความของโครงการ

การศึกษาการกำกับภาพยนตร์บันเทิงขนาดสั้น เพื่อมุ่งเน้นการนำเสนอสาระสู่ผู้ชมผ่าน ความบันเทิง

ขอบเขตของโครงการ

ภาพยนตร์ขนาดสั้น 1 เรื่อง ความยาว 10-15 นาที ถ่ายทำด้วยระบบ Mini Digital Video และนำเสนอด้วยวีดีโอ ระบบเบต้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วัตถุประสงค์ของโครงการ

เพื่อกำกับภาพยนตร์บันเทิงขนาดสั้นที่มุ่งเน้นนำเสนอประเด็นที่ว่า “การรีบร้อนมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นไม่ได้เป็นเครื่องยืนยันว่าเราเติบโตเป็นผู้ใหญ่แล้ว”

แนวทางการบรรลุเป้าหมาย

1. ขั้นตอนการค้นคว้าหาข้อมูล
 - ศึกษาค้นคว้ารูปแบบของการกำกับภาพยนตร์ประเภทต่างๆ
 - ศึกษาข้อมูลในแง่พฤติกรรมเด็กวัยรุ่น (ช่วงมัธยมปลาย) เน้นกลุ่มที่ชอบเที่ยวกลางคืน
 - ศึกษาจากตัวอย่างภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาใกล้เคียงกันในหลายๆแนวทาง
2. ขั้นตอนการเขียนบทภาพยนตร์
 - ค้นหาประเด็นหลักของภาพยนตร์
 - เขียนบทภาพยนตร์จากแนวทางที่ได้ศึกษามา โดยให้สอดคล้องกับประเด็นที่กำหนด
3. ขั้นตอนการเตรียมงานก่อนการถ่ายทำ
 - ศึกษาและตีความบทภาพยนตร์
 - ค้นหาแนวทางการนำเสนอในด้านภาพและการแสดงที่สอดคล้องกับเรื่องราว
 - เตรียมทีมงานและคัดเลือกตัวนักแสดง ทำการฝึกซ้อมการแสดง
 - จัดหาสถานที่ถ่ายทำตามบทภาพยนตร์
 - ถ่ายทำ screen test เพื่อตรวจสอบว่าแนวทางเหมาะสมกับภาพยนตร์หรือไม่
4. ขั้นตอนการถ่ายทำ
5. ขั้นตอนการลำดับภาพยนตร์
 - นำ footage ที่ได้มาลำดับภาพตามบทภาพยนตร์
 - แก้ไขเพื่อความสมบูรณ์
 - ลำดับเสียงให้เหมาะสมกับภาพยนตร์

แหล่งข้อมูล

1. หนังสือ “การกำกับภาพยนตร์” โดยอาจารย์บรรจง โกศลวัฒน์
2. หนังสือ “ภาพลักษณ์ของวัยรุ่นไทยปัจจุบัน” โดย ศรีเรือน แก้วกังวล
3. สัมภาษณ์ “อาจารย์ รัชนิกร กุสุโข อาจารย์ฝ่ายปกครองโรงเรียนเศรษฐบุตรบำเพ็ญ”
4. การพูดคุยกับนักเรียนชายระดับมัธยมปลายจำนวน 20 คน
5. ภาพยนตร์เรื่อง “กลิ้งไว้ก่อนพ่อสอนไว้” และ “American pie”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับนักเรียนเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

การค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูลโครงการ

กระบวนการความคิดแบบต่างๆในช่วงวัยรุ่น

เด็กวัยรุ่นมีกระบวนการความคิดแบบต่างๆมากมาย ดังตัวอย่างที่ยกมาต่อไปนี้

1. รู้จักคิดเป็นเหตุเป็นผล ไม่เชื่ออะไรง่ายๆ
2. รู้จักคิดแบบวิทยาศาสตร์ (Scientific thinking) ซึ่งรวมถึงลักษณะคิดวิเคราะห์ (Analyzation) วิพากษ์วิจารณ์ (Criticism) คิดอย่างมีระเบียบแบบแผน (Systematic thinking) ต้องการนึกคิดด้วยตัวเอง ระบายนี้เด็กจึงรู้สึกซึ่งซึ่งคำสั่งเชิงบังคับ คำสั่งให้เชื่อและต้องคล้อยตาม
3. รู้จักตัดสินใจในเรื่องต่างๆ รวมทั้งการค้นหาข้อมูลมาใช้ประกอบการตัดสินใจ
4. มีความคิดรวบยอดเรื่องราวต่างๆที่ลึกซึ้งขึ้น ฉะนั้นจึงเชื่อมโยงประสบการณ์ในอดีตเข้ากับปัจจุบัน และคาดหรือวางแผนการสำหรับอนาคต
5. เข้าใจและมีความคิดรวบยอดเรื่อง ทฤษฎี กฎ ระเบียบ วินัย ฉะนั้นจึงสามารถเรียนเข้าใจเรื่องเหล่านี้และสามารถนำไปใช้ได้ ชอบเล่นการเล่นที่มีกฎเกณฑ์วิธีเล่นซับซ้อน
6. รู้คิดด้วยภาษาจากความคิดภายในมากขึ้น คือคิดโดยไม่ต้องเห็นของจริง เพราะความคิดเชิงนามธรรมพัฒนาสามารถสร้างภาพความคิดในใจได้มากและซับซ้อน
7. รู้คิดด้วยภาพความคิดในใจ ทำให้สามารถคิดเรื่องนามธรรมที่ยากๆได้ ครั้นผสมผสานกับความคิดเชิงวิทยาศาสตร์ ทำให้เกิดความรู้คิดเชิงตรรกศาสตร์

เด็กวัยรุ่นชอบวิพากษ์วิจารณ์ ชอบทหาปัญหา เด็กที่มีสมองดีสามารถมีสมาธิในการทำงานมากขึ้นและนานขึ้นกว่าเดิม เด็กสมองไม่ค่อยดีช่วงความสนใจงานเฉพาะหน้ามักสั้น และทำงานยากๆไม่ค่อยได้ เด็กที่มีสติปัญญาสูง มีความคิดสร้างสรรค์ รู้จักคิดวางแผนการอนาคต มีอารมณ์มั่นคงกล้าสู้ปัญหา แก้ไขปัญหาชีวิต และเหตุการณ์ประจำวันได้

ความคิดเกี่ยวกับ “ตน” ของเด็กวัยรุ่น

1. แนวคิดในการประเมินตน

การประเมินตนเองของวัยรุ่น หรือความคิดเกี่ยวกับตนเอง (Self concept) มักมาจากความคิดเห็นหรือความรู้สึกที่บุคคลอื่นมีต่อตน มากกว่าที่เขาจะประเมินหรือคิดเห็นด้วยตัวเอง เขามักคาดหวังว่าสิ่งที่เขาสนุก ตื่นเต้น สนใจ ชอบ คนอื่นๆ จะต้องรู้สึกสำนึกเช่นนั้นด้วย ดังนั้นหากพ่อแม่แสดงความไม่เห็นด้วยต่อคนตรีที่เขาชอบ ต่อเสื้อผ้าที่เขาสวมใส่ ต่อทรงผมที่เขาเลือกไว้ เขาจึงรู้สึก

เอกสารนี้ สืบสนระคนแปลกใจ เมื่อวัยรุ่นพบปะกันจึงมักวิพากษ์วิจารณ์ซึ่งกันและกันเกี่ยวกับทรงผม แบบไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เสื้อผ้า คู่รัก ความสนใจ รสนิยมต่างๆ ทั้งนี้เพื่อทดสอบว่าคนอื่นคิดเห็นต่อสิ่งนั้นอย่างไร คนอื่นรู้สึกกับตนอย่างไร แตกต่างกับแนวคิดและทัศนคติของตนเกี่ยวกับสิ่งนั้นๆอย่างไร เพียงใด

2. ตน 3 ลักษณะ

ตน หรือ Self ของวัยรุ่นแบ่งได้ เป็น 3 ลักษณะ คือ “Abiding self” “Transient self” และ “Personal fable”

“Abiding self” คือลักษณะบุคลิกภาพภายนอกของวัยรุ่นที่เห็นง่าย เปลี่ยนแปลงง่าย เช่น รสนิยมในการแต่งตัว ทรงผม รองเท้า อาหาร เพื่อนที่ชอบ เพลง ฯลฯ ส่วนนี้เป็นส่วนที่เปลี่ยนแปลงได้ง่าย เป็นส่วนที่เด็กวัยรุ่นเปิดเผยให้ผู้อื่นรู้ โดยเฉพาะเพื่อน

“Transient self” คือบุคลิกลักษณะในด้านสติปัญญา ความสามารถ ส่วนนี้เป็นส่วนที่ค่อนข้างเป็นโลกส่วนตัวของวัยรุ่น ซึ่งเขาไม่อยากจะเปิดเผยให้ผู้อื่นรู้ โดยเฉพาะผู้สูงวัยกว่าหรือผู้ที่เด็กกว่าตน

“Personal fable” เป็นส่วนของความคิดฝัน เป็นโลกส่วนตัว เป็นจินตนาการเกินความเป็นจริง เขามักเป็นตัวเอกในเรื่องที่เขาคิดฝันขึ้น คนอื่นๆอาจจะมองไม่เห็นไม่เข้าใจโลกส่วนตัวแบบนี้ของเขา เขาอาจเล่าหรือเปิดเผยโลกส่วนตัวด้านนี้ของโดยการเขียนบันทึก (Diary) หรือบอกเล่าแก่เพื่อนที่เขาสนิทหรือไว้ใจจริงๆ การที่เด็กวัยรุ่นชอบอ่านนวนิยายเพื่อฝันหรือการ์ตูนต่างๆนั้นเป็นการสนองตอบแนวคิดด้านนี้ของเขา ซึ่งบางทีลักษณะนี้อาจติดตัว ไปจนเป็นผู้ใหญ่

การค้นหาตนเองและการเข้าใจตัวเอง

ความสนใจใคร่รู้จักตัวเองเป็นลักษณะธรรมชาติของพัฒนาการตามปกติ และได้เริ่มมีมาตั้งแต่ระยะวัยทารกตอนปลายในลักษณะเกิดความเข้าใจตนเองว่าเป็นบุคคลหนึ่ง แล้วพัฒนามาเป็นการเริ่มรู้จักตนเองในวัยเด็กตอนกลาง ความรู้ที่คอยากรู้จักตนเองนี้เป็นกระบวนการสืบเนื่องจนตลอดชีวิต แต่ความลึกซึ้งแตกต่างกันไปตามวัย การค้นหาตัวเองมีได้แง่มุมต่างๆเช่น ความสนใจ รสนิยม ความถนัด ความสามารถที่แท้จริง ความไม่ชอบและชอบ เด็กวัยรุ่นตอนต้นต้องการรู้จักตนเองอย่างลึกใฝ่ในด้านความงาม ความเจริญเติบโต ความเข้ารูปเข้ารอยได้สัดส่วนของร่างกาย ทั้งนี้เพราะการเปลี่ยนแปลงทางกายของเด็กระยะนี้เป็นไปอย่างมากและรวดเร็ว ระคนด้วยความตื่นใจ ความภาคภูมิใจและความไม่แน่ใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กที่ยังไม่เคยได้รับทราบเกี่ยวกับเรื่องการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายมาก่อน วัยรุ่นตอนต้นไม่จำกัดความอยากรู้เข้าใจเฉพาะความเป็นไปของร่างกายส่วนตัวเขาเท่านั้น แต่ต้องการรู้เรื่องราวทางกายและเพศสัมพันธ์ของเพื่อนร่วมวัย ร่วมเพศ และเพื่อนต่างเพศอีกด้วย การค้นหาตัวเองลึกซึ้งขึ้นเมื่อเข้าสู่วัยรุ่นตอนกลางและตอนปลาย และแตกประเด็นไปสู่ด้านต่างๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การค้นหาตัวเองและเข้าใจตนของวัยรุ่นด้านต่างๆ เป็นเรื่องยุ่งยากทั้งฝ่ายเด็กเอง ฝ่ายเพื่อนร่วมกลุ่มของเด็ก รวมไปถึงบุคคลที่แวดล้อมเด็กทั้งที่โรงเรียน ที่บ้านและในสังคมด้วย ทั้งนี้เพราะการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย การต้องทำตามบทบาทแห่งเพศหญิงหรือชาย ต้องทำตนให้พ้นความเป็นเด็ก ความจำเป็นต้องเลือกอาชีพ ฯลฯ การค้นหาตนเองนี้สัมพันธ์ใกล้ชิดกับการนับถือวีรบุรุษ การแสวงหาอุดมคติ ค่านิยม และปรัชญาชีวิต กว่าเด็กวัยรุ่นจะ “พบตนเอง” คือเข้าใจตนเองแจ่มแจ้ง อาจต้องประสบภาวะสับสนทางอารมณ์ไม่น้อย บางทีโดยไม่รู้ตัว ต้องพบภาวะการหลงตัว (ติราคาตัวเองสูงเกินจริง) หรือการดูถูกตัวเอง (ติราคาตัวเองต่ำเกินจริง) แท้ที่จริงการค้นหาตนเองที่ได้เริ่มต้นมาแล้วตั้งแต่วัยทารกจนปลายอย่างไม่เข้มข้น จะต้อง “มีโครงสร้างของตนสมบูรณ์ในระย่วัยรุ่น” จึงจะกลายเป็นบุคคลที่มีความมั่นคงในชีวิตและจิตใจสลับไปในอนาคตภายหน้า มิฉะนั้นแล้วจะกลายเป็นบุคคลอื่นๆ ไม่เข้าใจตนเอง ไม่สามารถมีความสัมพันธ์อันลึกซึ้งกับผู้อื่นได้ ไม่สามารถมีความรับผิดชอบต่อตนเองและต่อผู้อื่นอย่างน่าเชื่อถือ

สำหรับนักทฤษฎีจิตสังคมบางคน เช่น แอริคสันได้ให้ความสำคัญของ “การค้นหาตนเอง” ในวัยรุ่นนี้เป็นอย่างสูงว่าเป็นลักษณะพัฒนาการที่สำคัญประจำวัยซึ่งเด็กวัยรุ่นจะต้องพัฒนาให้ “พบตน” จึงจะผ่านพ้นภาวะวิกฤติในวัยรุ่น และเข้าสู่ผู้ใหญ่อย่างมีตัวตนอันมั่นคง (Erikson 1968)

ปัญหาที่เกิดกับวัยรุ่นเกี่ยวกับการค้นหาตน

วัยรุ่นอาจประสบปัญหาต่างๆเกี่ยวกับการค้นหาตน อาทิเช่น

1. ไม่ทราบว่าตนจะค้นหาตนเองเพื่อจะเข้าใจตนเองได้อย่างไร
2. ค้นหาตนเองไม่พบ
3. ตนเองที่พบไม่ใช่ตนเองที่แท้จริง เช่น เป็นตนเองในความคิดฝัน เป็นตนเองในรูปแบบที่เพื่อนคาดหวัง หรือภาพลักษณ์ขวัญใจวัยรุ่นที่ตนนิยม
4. มีภาพพจน์เกี่ยวกับตนเองที่สับสน
5. ภาพตนเองที่ได้พบเป็นภาพที่ด้อยศักดิ์ศรี และเต็มไปด้วยความน้อยเนื้อต่ำใจ
6. ค้นหาภาพพจน์ของตนเองอย่างผิดวิธี
7. สิ่งแวดล้อมทางสังคม เศรษฐกิจ ครอบครัว ไม่ช่วยให้เด็กวัยรุ่นค้นหาตนเองพบ “ตนของตนเอง” ที่มั่นคงและมั่นใจในตัวเอง ในชีวิตและอนาคต

เด็กวัยรุ่นที่ไม่อยากค้นหาตัวเองและผู้ค้นหาตัวเองไม่พบคือวัยรุ่นที่มีตนอันสับสน เด็กวัยรุ่นเหล่านี้เป็นปัญหาของบ้าน ของสถาบันศึกษา และของสังคม ในรายที่ร้ายแรงก็กลายเป็นอาชญากร อันธพาล ก่อความสงบสุขของสังคม เป็นวัยรุ่นเหลือขอ เป็นวัยรุ่นคิดยาเสพติด ฯลฯ (Erikson 1968)

การช่วยลดยุทธการค้ำหาตน

การที่จะช่วยลดยุทธการค้ำหาตน หรือวิกฤตการณ์ในการค้ำหา “ตน” เพื่อ “พบตน” ของวัยรุ่นนี้ จะต้องเข้าใจถึงสิ่งที่มีอิทธิพลและวิธีค้ำหา ซึ่งทั้งสองประการนี้มีความคาบเกี่ยวต่อกันและกัน จึงขอกล่าวรวมๆกันต่อไปนี้

1. บุคลิกภาพของพ่อแม่ วิธีปฏิบัติต่อกันและกันของบุคคลในครอบครัว

ทัศนคติค่านิยมของครอบครัวเป็นแบบฉบับในการหล่อหลอม “ตน” ซึ่งค่อยๆสั่งสม วิเคราะห์ สังเคราะห์ ตั้งแต่ในระยะวัยทารกจนถึงวัยรุ่น หากภาพของคนที่สั่งสมนี้มีโครงสร้างมั่นคงตั้งแต่นั้น มีลักษณะตรงต่อความเป็นจริง ตรงต่อความคาดหวังของบุคคลอื่นๆในสังคมนอกบ้าน เช่น เพื่อน ครู ค่านิยมของชนส่วนใหญ่ต่างๆไป การค้ำหาตนและพบตนเองก็ไม่ก่อให้เกิดประเด็นปัญหามากมายนัก แต่หากไม่ใช่ นั่นหมายความว่าเกิดปัญหาเกี่ยวกับการค้ำหาตนอย่างใดอย่างหนึ่ง

2. การเลียนแบบ

การค้ำหาตนเองนั้น วิธีหนึ่งซึ่งเด็กมักนำมาใช้คือการเลียนแบบบุคคลที่น่านิยม ทั้งบุคคลในบ้านและนอกบ้าน ทั้งผู้สูงวัยกว่าและทั้งเพื่อนร่วมวัย ปัญหาและข้อบกพร่องในการเลียนแบบจะเกิดขึ้นในสถานการณ์ต่อไปนี้

- บุคคลที่ได้รับการประเมินในขั้นแรกว่าเป็นคนที่น่านิยมนั้น ไม่มีคุณสมบัติเป็นคนดีที่น่านิยมจริงๆ แต่เป็นคนเด่นในกลุ่มเท่านั้น
- เด็กไม่ได้ใกล้ชิดผู้ใหญ่ที่น่านิยม จึงไม่มีโอกาสเลียนแบบคุณสมบัติของความเป็นผู้ใหญ่ที่ดี
- เด็กไม่มีโอกาสได้พบเห็นและเลียนแบบบทบาทตามเพศจากผู้ใหญ่ตามเพศของตน ทำให้เกิดข้อขัดแย้งเกี่ยวกับบทบาททางเพศ และความสัมพันธ์กับเพศตรงข้าม
- เด็กมีชีวิตอยู่ในกลุ่มเพื่อนซึ่งเป็นบุคคลที่มีปัญหา เช่น ขาดความรับผิดชอบ สุรุษสุร้าย มั่วสุมทางเพศ และเด็กเลียนแบบบุคคลเหล่านี้เพราะอยู่ใต้อิทธิพลของเขา
- อุดมคติ ค่านิยม ทัศนคติ ความเชื่อของคนสูงวัยกว่าวัยรุ่น แตกต่างจากวัยรุ่นปัจจุบัน

อนึ่ง ชีวิตคนรุ่นพ่อแม่ปู่ย่าตายายแตกต่างจากคนวัยรุ่นอย่างมาก ทำให้การเลียนแบบผู้สูงวัยกว่า การวางแผนความประพฤติปฏิบัติและการพบตนเองตามความเป็นจริงในสมัยของวัยรุ่นปัจจุบันเต็มไปด้วยความสับสน

3. สื่อมวลชนและการเอาอย่าง

สื่อมวลชนในรูปแบบต่างๆ เช่น ภาพยนตร์ โทรทัศน์ หนังสือ การโฆษณา หนังสือการ์ตูน มีบทบาทและอิทธิพลต่อการค้ำหาตนและพบตนของเด็กเป็นอย่างยิ่ง ข่าวสารจากสื่อมวลชนบาง

ลักษณะไม่เหมาะสมสำหรับการสร้าง “ตน” และ “การค้ำหาตน” เนื่องจากสื่อมวลชนเสนอสารพัด เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เรื่องต่อสาธารณะชนในวงกว้างๆสำหรับคนทุกชั้นทุกวัย เด็กวัยรุ่นจึงได้รับทราบและซึมซับองค์ประกอบในการสร้างตนและค้นหาตนในแง่มุมในแง่มุมซึ่งไม่เหมาะสมตามวัยของตนเข้าไปด้วย (หรือเป็นพิษจากสื่อมวลชนเหล่านั้นเข้าไปด้วย) เช่นในสหรัฐอเมริกาเมื่อไม่นานมานี้ มีการกล่าวขวัญกันมากกว่าภาพยนตร์โทรทัศน์ที่มีเนื้อเรื่องการยิงต่อสู้กันตลอดเรื่องซึ่งผลิตออกมาจำนวนมากนั้น ได้ทำให้วัยรุ่นกลุ่มหนึ่งมีนิสัยเป็นอาชญากร เพราะเลียนแบบชีวิตที่ได้เห็นจากภาพยนตร์โทรทัศน์ ผู้เขียนเองก็ได้พบเหตุการณ์เช่นนี้ด้วยตนเองในประเทศเรา เมื่อมีโอกาสไปสัมภาษณ์เยาวชนในสถานพินิจเด็กและเยาวชนหลายแห่ง (2536) เยาวชนหลายคนที่ต้องโทษด้วยข้อหาขโมยและทำร้ายบุคคลอื่นนั้น สาเหตุเกิดจากการเลียนแบบเอาอย่างบทบาทในภาพยนตร์ของดาราภาพยนตร์และโทรทัศน์ยอดนิยมที่ตนได้เห็น เช่น การคดโกง การยิง การทำร้ายผู้อื่น เกิดทัศนคติว่า บทบาทเหล่านั้นเป็นของดี ทำได้ในชีวิตจริง

การค้นหาตนและการค้นพบตนเองเป็นกระบวนการเรียนรู้และกระบวนการปรับตัวอันยาวนานแต่เข้มข้นยิ่งในวัยรุ่น ในบางครั้งวัยรุ่นจะรู้สึกว่าการค้นหาตนและการค้นพบตนเองต้องพบกับความเจ็บปวดเพราะเป็นข้อบกพร่องของตน บางคราวก็จะพบกับปมขัดแย้งของอารมณ์และจิตใจเมื่อต้องตัดสินใจเลือกทำ เช่น ขอมตามเพื่อนดี หรือจะเลือกยืนหยัดตามมโนธรรมของตนเพื่อจะคงความเป็นตนตามอุดมการณ์ของตนดีกว่ากัน

วัยรุ่นที่จะผ่านพ้นภาวะวิกฤตในการค้นหาตนและค้นพบตนเอง ได้แก่

1. วัยรุ่นผู้ใช้ปัญญาเผชิญเหตุการณ์ของชีวิตมากกว่าใช้อารมณ์
2. วัยรุ่นผู้สู้ปัญหามากกว่าที่จะยอมหนีปัญหา
3. วัยรุ่นผู้รู้เท่าทันธรรมชาติของตน และ
4. วัยรุ่นผู้เห็นว่าคนนั้นยัง "มีผู้ใหญ่" เป็นที่พึ่งพิงได้ในบางครั้งคราว

วัยรุ่นผู้สามารถผ่านวิกฤตการณ์ในการค้นหาตนและค้นพบตนเอง คือวัยรุ่นที่จะเติบโตเป็นผู้ใหญ่อันมีบุคลิกภาพมั่นคง

ความต้องการของวัยรุ่น

แต่ละวัยมีความต้องการเด่นๆประจำวัย เช่น วัยเด็กตอนต้นและตอนกลางต้องการเล่นสนุก วัยผู้ใหญ่ตอนกลางต้องการความสำเร็จ ความมีหน้ามีตาในอาชีพ ฯลฯ ความต้องการเด่นๆของวัยรุ่นมีมากมายจนอาจกล่าวถึงไม่หมด จึงขอยกความต้องการบางอย่างมากล่าวถึง ดังนี้

1. ต้องการความเป็นอิสระ เป็นตัวของตัวเอง ไม่ต้องอยู่ใต้คำสั่ง คำบังคับของผู้ใดโดยเฉพาะบุคคลที่มีอำนาจหรือผู้สูงวัยกว่า รวมทั้งพ่อแม่ผู้ปกครอง เพราะเด็กวัยรุ่นเชื่อว่าลักษณะที่เป็นเครื่องหมายของความเป็นผู้ใหญ่คือ ความเป็นอิสระจากผู้ที่มีอำนาจเหนือตน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาติให้นำไปเผยแพร่บนสื่อออนไลน์
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ต้องการมีตำแหน่ง (Status) รวมทั้งต้องการความสนับสนุน (Approval) ทั้งจากผู้ใหญ่ และเพื่อนร่วมรุ่น
3. ต้องการแสวงหาประสบการณ์แปลกๆใหม่ๆ บางครั้งรวมถึงความท้าทายตื่นเต้น กลียด ความจำเริญซ่าๆ ชอบทดลอง ยิ่งถูกห้ามยิ่งอยากลอง ฉะนั้นระยะนี้ เด็กวัยรุ่นไม่ว่าที่ไหน สมัยใด มักชอบฝ่าฝืนกฎเกณฑ์ระเบียบต่างๆ เด็กบางคนอาจชอบลองสิ่งๆที่ผิดๆ เช่น ยาเสพติด ประพฤติผิดพฤติกรรมทางเพศต่อต้านกฎเกณฑ์ของสังคมและสถาบัน เพื่อจะดูว่าผลที่ตามมาจะเป็นอย่างไร หรือบางคนอยากลองเพื่อประชดชีวิต
4. ความต้องการรวมพวกพ้อง มีกลุ่มก้อน เป็นความต้องการค่อนข้างสูง เพราะการรวมพวกพ้องเป็นวิถีทางให้เด็กได้รับสนองความต้องการหลายประการ เช่น ความรู้สึกอบอุ่นใจ การได้รับการยกย่อง ความรู้สึกว่ามีผู้ที่เข้าใจตน ร่วมทุกข์ร่วมสุขกับตน
5. ความต้องการความรู้สึกมั่นคง อบอุ่นใจและปลอดภัย เพราะเด็กมีอารมณ์หวั่นไหวง่าย เปลี่ยนแปลงง่าย สับสนและลังเลง่าย เด็กจึงมีความต้องการเช่นนี้ค่อนข้างสูง
6. ความต้องการความถูกต้อง ความยุติธรรม เด็กถือว่าความยุติธรรมเป็นลักษณะหนึ่งของความเป็นผู้ใหญ่ เด็กจึงให้ความสำคัญอย่างจริงจังต่อความถูกต้องยุติธรรมตามทัศนของตน เป็นอย่างยิ่ง และอยากทำอะไรหลายๆอย่างเพื่อเรียกร้องความยุติธรรมทั้งในแง่ส่วนบุคคลและสังคม
7. ความต้องการความงดงามทางร่างกาย ไม่ว่าจะวัยรุ่นชายหรือหญิงต้องการให้คนรู้สึกชื่นชมเกี่ยวกับรูปลักษณ์ของตนสมตามเพศของตนทั้งสิ้น เพราะคิดว่าความงามทางกายเป็นแรงจูงใจให้เข้ากลุ่มได้ง่าย เป็นที่ยอมรับของสังคม และดึงดูดใจเพศตรงข้าม ฉะนั้นจึงให้ความสำคัญต่อการออกกำลังกาย ลักษณะอาหารที่รับประทาน ทรงผม เสื้อผ้า เครื่องประดับ สุขภาพอนามัย ความงามทางกายนับเป็นส่วนหนึ่งของความภูมิใจและมั่นใจในตัวเองของวัยรุ่นด้วย
8. ความต้องการประพฤตินิยมตามบทบาททางเพศของตน เป้าประสงค์เหล่านี้ลึกซึ้งมากในขณะนี้ ผู้ที่มีความรู้สึกที่ตนเอง “ไม่สมเป็นชายชาตรี” หรือ “ไม่สมเป็นหญิงสาว” จะรู้สึกไม่แน่ใจและไม่สบายใจเกี่ยวกับตนเอง ความสำนึกเช่นนี้ถ้าบังเกิดกับคนใดแล้ว ผู้นั้นย่อมพยายามแก้ไขทุกวิถีทาง โดยทั่วไปทั้งหญิงและชายวัยรุ่นพยายามจะประพฤตินิยมเพื่อให้ “ดูงดงามสมเป็นสุภาพสตรี” หรือ “ดูแข็งแรงบึกบึนสมเป็นชายชาตรี” ตามแบบที่ตนนิยม ส่วนผู้ที่รู้ตัวว่ามีบทบาททางเพศแบบลักเพศก็มักรวมกลุ่มกับผู้ที่มียุทธศาสตร์คล้ายกัน ยิ่งสังคมปัจจุบันยอมรับสิ่งเหล่านี้ยิ่งเปิดเผย การรวมกลุ่มของพวกนี้ในสังคมเพศของตัวเองก็ยิ่งเกาะกลุ่มกันแน่นแฟ้นและเปิดเผยยิ่งขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

9. ความต้องการเลือกอาชีพ เด็กวัยรุ่นโตพอที่จะมองเห็นความสำคัญของอาชีพ และเข้าใจว่าอาชีพนำมาซึ่งสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม อาชีพเป็นเครื่องชี้ให้เห็นถึงสถานะความเป็นผู้ใหญ่การที่คนใดจะมีอาชีพอย่างไรนั้นจะต้องมีความรู้เป็นฐาน เด็กบางคนซึ่งไม่เคยสนใจและเตรียมตัวเพื่อเลือกอาชีพจะเริ่มมีความต้องการในขณะนี้ ทั้งจากความประสงค์ภายในตนเองหรือและจากอิทธิพลของเพื่อนร่วมวัย พ่อแม่ผู้ปกครอง และสังคม

การเลือกอาชีพก่อให้เกิดความรู้สึกวุ่นวายใจไม่น้อยต่อเด็กวัยรุ่นทั้งนี้เพราะสาเหตุหลายประการ เช่น วัยรุ่นยังไม่เข้าใจตนเองดีพอในด้วยความชอบ ความถนัด ความสนใจ ระดับสติปัญญาที่แท้จริงของตน อีกทั้งสภาพเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว การศึกษาตามท้องถิ่นที่เด็กวัยรุ่นมีชีวิตอยู่ อาจไม่เอื้อให้เลือกอาชีพตามแนวโน้มและความถนัดของตนและบิดามารดา นอกจากนี้หลายกรณีที่บิดามารดาที่มีความประสงค์จะให้บุตรเลือกอาชีพที่ตนต้องการซึ่งอาจขัดแย้งกับความสนใจ ความถนัดและความสามารถของเด็กวัยรุ่น หรือเด็กวัยรุ่นอาจเลือกอาชีพตามเพื่อนซึ่งมีอิทธิพลต่อเขาค่อนข้างสูง แต่เขาอาจไม่มีความชอบ ความสามารถ และอื่นๆเหมือนเพื่อน จึงอาจก่อให้เกิดปัญหาแก่ตัวเด็กวัยรุ่นได้ทั้งในปัจจุบันและอนาคต

เด็กวัยรุ่นที่มีความสุขคือผู้ที่ได้รับสิ่งสนองสมความต้องการของเขา การตั้งเป้าหมายของความ ต้องการ ลักษณะของความ ต้องการ จึงเป็นเรื่องที่เด็กวัยรุ่นต้องคำนึงให้อยู่ในขอบเขตที่จะทำได้ สำเร็จเพื่อประกันความไม่สมปรารถนา เพราะถ้าไม่สมปรารถนาในเรื่องใดเรื่องหนึ่งรุนแรงแล้วย่อมมีความรู้สึกผิดหวังลึกซึ้งและยืนนาน

ความสนใจของวัยรุ่น

ลักษณะความสนใจของเด็กวัยรุ่นยังคงมีขอบข่ายกว้างขวาง สนใจหลายอย่าง และยังไม่ลึกซึ้งมาก เพราะเด็กยังไม่เข้าใจตัวเอง ยังเป็นระยะลองผิดลองถูก ระยะเปลี่ยนแปลงบทบาทของชีวิต ความสนใจของเด็กจะเป็นเช่นไรยังขึ้นกับองค์ประกอบอื่นๆอีกหลายประการเช่น ลักษณะบุคลิกภาพฐานะทางสังคมและเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมรอบตัว บุคคลที่เด็กนิยมชมชื่น ฯลฯ อย่างไรก็ตามความสนใจร่วมของเด็กวัยรุ่นส่วนใหญ่ได้แก่

1. สนใจการศึกษา

สภาพเศรษฐกิจสังคมสมัยปัจจุบันกระตุ้นให้เด็กเข้าใจและเห็นความสำคัญของการศึกษาซึ่งเกี่ยวข้องกับอาชีพ เกี่ยวกับฐานะทางเศรษฐกิจและทางสังคม ความสนใจการศึกษามากน้อยเพียงใด และแนวที่แตกต่างกันไปในแต่ละบุคคลขึ้นอยู่กับว่าครอบครัวอุดหนุนได้เพียงไร รับการศึกษายอมรับมาอย่างไร มีประสบการณ์อะไรบ้าง นอกจากนี้ เพศ ระดับสติปัญญา และโอกาสเข้ากลุ่มก็เป็น

ส่วนช่วยนำความสนใจด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. สนใจช่วยเหลือบุคคลอื่น

เด็กวัยรุ่นมักสนใจช่วยเหลือบุคคลอื่นที่เขาเห็นว่าได้รับความลำบากและไม่ได้รับความยุติธรรม เพราะบ่อยครั้งเขารู้สึกว่าตนเองก็อยู่ในฐานะเช่นนั้น และเคยสะเทือนอารมณ์เพียงไร จึงสามารถเข้าใจถึงอารมณ์แบบเดียวกันของบุคคลอื่นได้ง่าย

3. สนใจกิจกรรมสร้างสรรค์

กิจกรรมที่เป็นของใหม่และมีประโยชน์ ช่วยระบายความเคร่งเครียดอารมณ์ เด็กวัยรุ่นมักให้ความร่วมมือ กิจกรรมสร้างสรรค์อาจเป็นทั้งแง่ส่วนตัวและแง่สังคม

4. สนใจวัฒนธรรมประเพณี

ระยะนี้เด็กเริ่มสามารถเข้าใจและมองเห็นคุณค่าของวัฒนธรรมประเพณีว่ามีความสำคัญต่อบุคคลและต่อสังคมส่วนรวมอย่างไร การให้ความรู้ ความเข้าใจ และชักจูงเด็กให้สนใจอย่างถูกต้อง จะสร้างให้เด็กเป็นบุคคลที่รู้จักรักและสงวนวัฒนธรรมประเพณี

5. สนใจศาสนา ปรัชญา อุดมคติ

เด็กวัยรุ่นกำลังแสวงหาหลักการในการแก้ความทุกข์ร้อนทางจิตใจ และแนวทางดำเนินชีวิตอย่างผู้ใหญ่ จึงฟังเล็งให้ความสำคัญแก่ศาสนา ปรัชญา อุดมคติ และค่านิยมต่างๆ แต่จะติดใจเด็กวัยรุ่นมากน้อยหรือไม่ขึ้นขึ้นอยู่กับว่าศาสนาและปรัชญา อุดมคตินั้นๆ ให้ความกระจ่างแก่จิตใจอย่างสมเหตุสมผลแก่เขาได้ดีเพียงไรบ้าง อีกทั้งสิ่งแวดล้อม กลุ่ม และผู้ใหญ่ที่เด็กนิยม ได้มีอิทธิพลต่อตัวเขาเกี่ยวกับเรื่องนี้เช่นไรบ้าง

6. สนใจมีเพื่อนสนิทต่างประเทศ

ความสนใจนี้สืบมาจากทางกายบรรณุนิติภาวะทางเพศซึ่งเริ่มในวัยแรกรุ่น และความต้องการดำเนินชีวิตอย่างผู้ใหญ่ขึ้นของพัฒนาการในด้านความสัมพันธ์กับคนต่างประเทศที่เลยความเป็นเพื่อนไปแล้วนั้นอาจแบ่งออกเป็น 3 ชั้น ตามลำดับ คือ

ชั้นของความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้น เพราะความรู้สึกอยากแข่งขัน เพื่อต้องการทัดเทียม แบบนี้ไม่ผู้จะยั่งยืน ไม่ต้องการความเข้าใจมากนัก เป็นแบบเล่นสนุกชั่วคราว ชั้นที่สอง เรียกว่า ชั้นเลือกค่อนข้างเลือกเฟ้นและจริงจังขึ้นบ้าง ชั้นที่สามเรียกว่า ชั้นแน่ใจ สัมพันธภาพค่อนข้างแน่นแฟ้นจริงจัง

ความสนใจและความสนิทสนมกับเพื่อนต่างประเทศนี้อาจยั่งยืน ไปจนกระทั่งแต่งงานจริงจังหรือเลิกร้างในระยะวัยผู้ใหญ่ก็ได้

ภาพยนตร์วัยรุ่น

ภาพยนตร์แนววัยรุ่นคือภาพยนตร์ที่ใช้กลุ่มวัยรุ่นเป็นตัวเดินเรื่อง ที่พบโดยทั่วไปจะเห็นว่าแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะใหญ่ๆ คือ

1. ภาพยนตร์ที่มีมุมมองในแง่บวก มักเน้นการนำเสนอในภาพที่สดใสน่ารัก สนุกสนานเฮฮา ภาพยนตร์ในกลุ่มนี้มักมีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับความรักในวัยเรียน (อนึ่ง คิดถึงพอสังเขป) หรือการค้นหาตัวตน (กลิ้งไว้ก่อนพ่อสอนไว้) ความสามัคคีในหมู่คณะ (อนึ่ง คิดถึงพอสังเขปรุ่น 2) หรือความเปลี่ยนแปลงทางจากเด็ก ไปสู่วัยผู้ใหญ่ (เกิร์ลเฟรนด์ 14 ไส กำลังเหมาะ) ภาพยนตร์เหล่านี้มักใช้ความสดใส สนุกสนาน เฮฮา ของวัยรุ่นทำให้คนดูรักตัวละคร แล้วค่อยๆนำพาคนดูเข้าสู่ประเด็นที่จะนำเสนอ พร้อมกับจบด้วยความประทับใจ

งานภาพและงานตัดต่อของภาพยนตร์ในกลุ่มกระโปรงบานขาสั้นนี้ มักเป็นไปอย่างเรียบง่าย ไม่หวือหวา นำเสนออย่างตรงไปตรงมาสอดคล้องกับลักษณะของวัยรุ่นในหนังกลุ่มนี้

2. ภาพยนตร์ที่มีมุมมองในแง่ลบ หรือภาพยนตร์ที่เน้นเนื้อหาไปทางด้านมืด มักจะเล่าเรื่องของวัยรุ่นที่เดินไปตามทางที่ผิด และความผิดพลาดในการหุนหันพลันแล่นจากการตัดสินใจแบบไม่ยั้งคิดของวัยรุ่น รวมถึงการเสนอแนะปัญหาต่างๆให้เห็นเป็นรูปธรรม เช่น เรื่องของวัยรุ่นกับปัญหาการติดยา (เสียดาย) การปกป้องศักดิ์ศรีเงินเกินพอ (ถนนนี้ หัวใจข้างอ้อม) โลกของเกมการพนัน (โกลด์คลับ เกมสั้ลมโตะ) ปัญหาช่องว่างระหว่างวัย (18 ฝน คนอันตราย) ตอนจบของภาพยนตร์ในแนวนี้ มักต้องมีการบาดเจ็บล้มตายเกิดขึ้นกับตัวละครที่เป็นคนดีๆ เพื่อที่จะนำเสนอว่าสิ่งต่างที่เป็นอบายมุขหรือสิ่งที่ผิด ถ้าเข้าไปเกี่ยวข้องจะทำให้ชีวิตพบกับหายนะ

งานภาพและงานตัดต่อของภาพยนตร์ในกลุ่มนี้ มักเต็มไปด้วยภาพที่ดูหวือหวารุนแรง และมักเน้นการจัดแสงแบบ ไฮ-คอนทราสต์ เน้นด้านสว่างและด้านมืดที่ชัดเจน

แต่ท้ายที่สุดแล้วภาพยนตร์วัยรุ่นก็สามารถเข้าไปผสมได้กับภาพยนตร์ทุกแนวถ้ามีประเด็นและเนื้อหาที่สอดคล้องกลมกลืนกัน ภาพยนตร์วัยรุ่นก็สามารถเป็นภาพยนตร์ที่ดีได้เช่นกัน

บทที่ 3

บทภาพยนตร์

งานในส่วนบทภาพยนตร์เรื่องหลังเลิกเรียนนั้น ได้พยายามจัดการอย่างเป็นขั้นเป็นตอนและเป็นระบบ โดยที่มีโจทย์ที่วางไว้สำหรับบทภาพยนตร์ คือ

1. ต้องนำเสนอประเด็นได้ชัดเจน
2. ต้องมีความสนุกสนาน และกลมกลืน

โดยที่ประเด็นของเรื่องตั้งอยู่ที่ว่า “การรีบร้อนมีเพศสัมพันธ์ไม่ใช่เป็นเรื่องพิสูจน์ความเป็นผู้ใหญ่”

PLOT “หลังเลิกเรียน” เนื้อเรื่องแบบที่ 1

เอ้เป็นเด็กหนุ่มวัย 17 ปี ที่เพิ่งจบการศึกษามัธยมปลาย ตลอดเวลาที่ผ่านมา เขารู้สึกว่าตัวเองเป็นลูกแหง่ ทั้งที่จริงเขาโตแล้ว เขากับเพื่อนๆ เฝ้ารอวันที่เขาจะได้เป็นผู้ใหญ่เต็มตัว และวันที่คอยนั้น คือวันจบการศึกษา วันที่เขาจะได้เลิกใส่กางเกงขาสั้น ไปโรงเรียน ยืนเคารพธงชาติทุกเช้า วันที่เขาสามารถดื่มเหล้า สูบบุหรี่ เทียวผับบาร์ได้โดยไม่มีใครว่า และที่สำคัญคือการ ได้มีเพศสัมพันธ์กับใครสักคน

เอ้จึงวางแผนฉลองการจบการศึกษา โดยการชวนเพื่อน ไปเที่ยวผับ คืนนั้นทุกคนในกลุ่มจะต้องได้ผู้หญิง ไปมีเพศสัมพันธ์ด้วย(ที่สำคัญต้องเป็นผู้หญิงสาวใหญ่) และต้องถ่ายรูปมาเป็นหลักฐานพวกเขาแยกย้ายกันไป หลังจากนัดแนะกันเรียบร้อยแล้ว

เอ้เลือกผับเล็กๆแห่งหนึ่งที่เป็นที่พักผ่อนหย่อนใจของเหล่าสาวออฟฟิศมิใช่วัยรุ่นเช่นเขา แล้วเขาก็ได้พบผู้หญิงคนหนึ่ง เธอชื่อแนน เธอคือเป็นผู้หญิงที่เรียบร้อยมาก และที่สำคัญเธอสวยมากทีเดียว เอ้จึงเลือกเธอเพื่อที่จะพิสูจน์ความเป็นผู้ใหญ่ของตัวเอง

เขาพยายามเข้าไปใกล้ซัดเธอด้วยลีลาต่างๆ เข้าไปถามเวลา พูดคุยกับแนน พยายามทำตัวเองให้เป็นผู้ใหญ่ด้วยการวางมาดให้เหมือนเวลาผู้ใหญ่คุยกัน แนนขยับบุนหรีให้เอ้สูบ เอ้ริยมาทั้งๆที่ตัวเองไม่เคยสูบบุหรี่ แล้วเขาก็สาดักควันบุนหรี แนนขำทำทางของเด็กคนนี้ ทั้งคู่ดื่มเหล้าด้วยกัน คุยกันอย่างสนุกสนาน เอ้เริ่มมีเมามากขึ้น แล้วเขาก็ต้องหน้าชา เมื่อแนนทูลบไล้ดินขาของเขา เอ้มาแทบพูดไม่รู้เรื่อง แล้วเขาก็ฟูบลง ไปบนโต๊ะนั่นเอง

ส่วนทางเพื่อนๆของเอ้ไม่มีใครประสบความสำเร็จและแยกย้ายกันกลับบ้านไปหมดแล้ว เอ้ฝันว่าเขากับแนนมีอะไรกันท่ามกลางบรรยากาศที่โรแมนติก แต่เสียงของแนนเหมือนจริงมาก เขา

เอกสารนี้คือยุคลิมดาขึ้นมา เมื่อเห็นแนนอยู่ข้างๆ เอ้รู้สึกดีที่มันไม่ได้เป็นแค่ฝัน ตอนนี้เขาอยู่ในห้องนอน ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ของเธอ แนนมองเอ็ดด้วยสายต้ายั่ววน แล้วเขาก็รู้สึกร้อนวาบที่ห้อง เสื้อของเขาถูกเปิดขึ้น น้ำตา เทียนหยดลงบนท้องของเขา เขาสะดุ้งจะลุกขึ้นแต่มือของเขาถูกมัดเอาไว้กับเสาเตียง แนนอยู่ในชุดชั้นในเซ็กซี่สีดำในมือข้างหนึ่งของเธอคือเทียน ที่ปลายเสาเตียงของเธอมือหนึ่งค้ำยาว เธอเดินไปหยิบเบียร์ แล้วปลดกระดุมเสื้อเอ้อออกซ้าๆ เธอเอาเบียร์ราดบนตัวเอ้ แล้วค่อยๆเลีย เอ้เคลิ้ม เธอเลื่อนตัวเองขึ้นมาถึงโอบหน้าของเขา แล้วก็กระซอกผมเขาอย่างแรง เอ้ร้องจ๊าก เธอถูกจากเตียงเดินไปที่เตียงอันยาว เอ้ร้องห้ามขณะที่เธอหยิบเสื้อออกมาแล้วพาดลงกับพื้นห้อง เอ้สะดุ้ง เธอเดินเข้ามาใกล้ แต่เสียงเคาะประตูดังขึ้น แนนหันกลับไปมอง แล้วบอกให้เอ้รีบหาที่ซ่อน คุณาเธอกลับมาแล้ว

เอ้ถูกจับให้ซ่อนตัวอยู่ใต้เตียง แนนรีบหยิบชุดคลุมมาใส่เอ้แอบมองสองคนนั้นจากใต้เตียงเตอร์เข้ามาในห้องแล้ววางปืนไว้ข้างหัวเตียง เอ้มองหาที่ซ่อนต่อไปเตอร์บอกว่าในห้องมีกลิ่นแปลกๆ แนนว่าเป็นกลิ่นห้องน้ำให้เตอร์ไปดู แล้วแนนหันมาส่งสัญญาณให้เอ้รีบออกจากห้อง เอ้รีบเดินไปที่ประตู แต่เตอร์ออกมาจากห้องน้ำเสียก่อน เอ้จึงรีบเข้าไปหลบในตู้เสื้อผ้าเตอร์ถอดเสื้อออกแล้วถามถึงเสื้อตัวที่ใส่ประจำ โดยไม่รอคำตอบเตอร์เดินไปเปิดประตูตู้เสื้อผ้า แนนรีบคว้าตัวเขาให้หันมาจู่บ พร้อมกับส่งสัญญาณให้เอ้อออกไปที่ระเบียงที่ตากชุดชั้นในเอาไว้ เอ้รีบออกไปยืนหลบข้างนอก เขาได้ยินเสียงคนทั้งสองคุยกันแล้วก็เริ่มเปิดเกมสวาท เอ้พยายามจะแอบดู ด้วยความตื่นเต้นเขาทำราวตากผ้าล้มลงเตอร์หันมาเห็นเอ้เต็มๆ

ที่สถานีตำรวจ เอ้นั่งอยู่คนเดียว พ่อแม่คุยอยู่กับตำรวจซึ่งก็บอกให้ดูแลเอ้ไว้ให้ดี อย่าปล่อยให้ออกไปขโมยชั้นในใครอีก เอ้นั้นไปทางแนทที่กำลังคุยกับตำรวจว่าเธอขโมยชั้นในมาหลายครั้งแล้ว เพิ่งจับตัวได้คราวนี้เตอร์คุยโวว่าจับโจรขโมยชั้นในได้ เอ้เดินตามพ่อกับแม่ที่เดินนำไปลิ่วๆ โดยไม่หันมามองหน้าลูกตัวเอง

เอ้นั่งอยู่ที่ป้ายรถเมล์กับเพื่อน เพื่อนถามว่าคืนนี้จะเอาอีกมั๊ย คืนก่อนยังไม่ได้เป็นผู้ใหญ่เลย เอ้คุยทับว่าเขาเป็นมาแล้ว เอ้เดินไม่ดูทางจนชนกับคนๆหนึ่ง เขารีบหันมาขอโทษแล้วก้มลงช่วยเก็บของ เมื่อเงยหน้าขึ้นมาก็สบตาแนท เอ้นั้นตะลึงนึ่ง

ตัดไป text “ TO BE CONTINUE”

บทภาพยนตร์ในร่างแรกนี้เล่าเรื่องได้ค่อนข้างตรงประเด็น แต่สถานการณ์ที่ใช้ยังไม่ค่อยเหมาะสมเท่าที่ควร จึงพยายามปรับใหม่อีกครั้งในบทแบบที่ 2

บทภาพยนตร์ขนาดสั้นเรื่องหลังเลิกเรียน

ฉากที่ 1 / หน้าโรงเรียน / ภายนอก / กลางวัน

1 ภาพปานกลาง มุมเงย ที่เสาธง

เสาธงชาติไทยแทงตระหง่านขึ้นไปบนท้องฟ้ายามเช้า เสียงเพลงชาติดังกระหึ่ม ธงชาติค่อยๆ ถูกเชิญขึ้นสู่ยอดเสา พร้อมกับความคิดที่มั่งงาย

2 ภาพกว้าง เด็กนักเรียนร้องเพลงชาติจบลง นักเรียนที่นำสวดมนต์ตั้ง

นักเรียน 1

“ทั้งหมดขวาทัน...เตรียมตัวสวดมนต์”

3 ภาพปานกลาง ที่นักเรียน

นักเรียนทั้งหมดขวาทัน แล้วยกมือขึ้นมาสวดมนต์ กล้องดอกลีตามไป

4 ภาพใกล้ ที่เอ๋

เอ๋ยกมือพนมเหมือนคนอื่นๆ แต่สีหน้าของเอ๋ดูอ่อนวอนมาก กล้องแทรกออกมา เห็นอาจารย์ยืนถือไม้เรียวอยู่เอ๋พูดด้วยสีหน้าวิวอน พร้อมยกมือไหว้อาจารย์ปะหลกๆ

เอ๋

“น่า...อาจารย์ปล่อยผมไปเถอะ ผมเข้าไปแค่นาทีเดียวเอง บ้านผมอยู่ไกล”

5 ภาพใกล้ ที่อาจารย์

อาจารย์มองที่เอ๋ แล้วถอนหายใจอย่างเซ็งๆ

ฉากที่ 2a / หน้าห้องสอบ / ภายใน / กลางวัน

6 ภาพกว้าง หน้าห้องเรียน

นักเรียนเดินไปเดินมาอยู่หน้าห้องเรียน บางคนนั่งอ่านหนังสือ บางคนถามตอบคำถามกัน อย่างชะมัดๆ เขม้น กล้องดอกลีมารับที่ชาน ที่ยื่นอยู่หน้าห้องกับกริบ, เอ๋ และนุก ปานกลาง

ยาน

“กูแม่ง ไม่มั่นใจเลยวะวิชาเนี้ยะ มึงเก่งตั้งคมมึงช่วยกูด้วยนะนุก”

นุก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

“บ้าหอะ เลขที่มีงกะกุห่างกันตั้งโยชน์ กุจะ ไปช่วยมีงได้”

7 ภาพใกล้ ที่เอ้

เอ้มองยานแล้วตบไหล่ สร้างความมั่นใจให้เพื่อน

เอ้

“นี่! ไอ้ยาน ไอ้กริบ มีงลีมกุไปได้”

มีงไม่ต้องห่วงนะเว้ย!
กุจะส่งชกิให้พวกมีงเอง กุนะอ่านมาเต็มที”

8 ภาพปานกลาง ที่ยานกับกริบ

ยานมองเอ้อย่างไม่เชื่อ

ยาน

“แต่...”

9 ภาพใกล้ ที่เอ้

เอ้กระซิบไหล่เพื่อนเข้ามา

เอ้

“มีงไม่ต้องห่วง”

ฉากที่ 2b / ภายใน / กลางวัน

10 ภาพใกล้ ที่เอ้

จากข้อสอบตรงหน้า กล้องทลที่ขึ้นมารับที่หน้าเอ้ เอ้หันไปหายานกับกริบ พร้อมส่งสัญญาณโอเคให้

11 ภาพปานกลาง ที่ยาน

ยานยิ้มรับ กล้องแพนกลับไปที่เอ้ที่ห่างไปสองช่วง โตะ เอ้ก้มลงมองในกระดาษคำถาม แล้วเอาปากกาเคาะกับ โตะ กล้องแพนกลับไปที่ยาน ยานยิ้มแล้วรีบเขียน

12 ภาพกว้าง ทั้งห้องสอบ

ทั้งหมดกำลังทำข้อสอบอยู่ อาจารย์เดินมาตามแถวของเอ้

13 ภาพใกล้ ที่เอ้

อาจารย์สาวเดินผ่านไป เอ้เหลือบตาขึ้นมอง แล้วก้มหน้าดูข้อสอบต่อ

14 ภาพปานกลาง ที่เอ้

เอ้ชะโงกหน้าออกมาดูอาจารย์

15 ภาพไกล ที่อาจารย์ แทนสายตา

เห็นอาจารย์ค่อยๆนั่งลงที่โตะหน้าห้อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

16 ภาพปานกลาง ที่เอ๋

เอ๋กำลังจะละสายตาแต่แล้วก็ต้องรีบหันกลับไปดูใหม่อีกครั้ง คราวนี้เขาตาโต

17 ภาพปานกลาง ที่อาจารย์

อาจารย์ยกขาขึ้นไขว่ห้าง จนเกือบเห็นกางเกงใน

18 ภาพใกล้ ที่เอ๋

เอ๋พยายามปรับมุมให้มองเห็นมากขึ้น จึงชะโงกตัวมากขึ้นไปอีก

19 ภาพปานกลาง ที่ยาน

ยานมองเอ๋แล้วทำคิ้วขมวดด้วยความสงสัยว่าเอ๋คืออะไร

20 ภาพใกล้ ที่อาจารย์

อาจารย์มองไปทางเอ๋แล้วเริ่มรู้สึกตะหงิดๆ

21 ภาพไกล แทนสายตาอาจารย์

เห็นเอ๋หัวผุดผ่องอยู่แต่เธอไม่รู้ว่กำลังถูกแอบดู

22 ภาพไกล ที่อาจารย์ ผ่านเอ๋

อาจารย์เรียกชื่อเอ๋ขึ้นมาดังๆ

อาจารย์

“นายเอ๋!”

เอ๋ตะคั่งสุดตัวแต่ยังคงทำหน้าอยู่

เอ๋

“ครับ”

อาจารย์

“เธอชะโงกดูอะไร...”

อาจารย์เดินเข้ามาหา

23 ภาพปานกลาง ที่เอ๋

เอ๋ค่อยๆ ยืดตัวขึ้นมา พร้อมกับยิ้มแหยๆ

เอ๋

“กะ..เก็บยางลบครับ พอดียางลบตก”

24 ภาพใกล้ ที่อาจารย์

อาจารย์มองเอ๋อย่างไม่พอใจ

อาจารย์

“แล้วไหนล่ะยางลบ”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

25 ภาพปานกลาง ที่เอ

เอ้หลบสายตาอาจารย์

เอ้

“ไม่รู้ไปไหนแล้วครับ มันกลิ้งไป...”

เอ้มองอาจารย์แล้วต้องเงยไป

26 ภาพใกล้ ที่อาจารย์

อาจารย์มองกลับมาตาเขียวปัด

ฉากที่ 3a / ห้องพักครู / ภายใน / กลางวัน

27 ภาพกว้าง หน้าห้องพักครู

หน้าห้องพักครู เห็นป้ายห้องเป็นระยะหน้า เอ้ นั่งอยู่หน้าห้อง โดยมีสาว ๆ กลุ่มหนึ่งนั่งอยู่
สามคน

28 ภาพปานกลาง ที่เอ้ ผ่านกลุ่มสาว

เอ้ นั่งคนเดียว เขาหันไปมองทั้งสาม พวกเธอดูไม่สนใจเอ้เลย

29 ภาพใกล้ ที่เอ้

เอ้หันไปทางห้องพักครู เห็นนักเรียนสามคนยืนอยู่

ฉากที่ 3b / ในห้องพักครู / ภายใน / กลางวัน

30 ภาพปานกลาง ที่นักเรียนสามคน ผ่านอาจารย์

นักเรียนทั้งสามคนคือ สักดิ์, เขษฐ์ และ พงษ์ ทั้งหมดยืนฟังอาจารย์พูด ถลิ่งคดกลิ้งผ่านตัว
อาจารย์หันขวบจากซ้าย ไปขวา

อาจารย์

“ดีมาก พวกเธอทั้งหมดเป็นความหวังของโรงเรียนเราในทีพากลุ่มคราวนี้ ยังไงก็พาสื่ออาทิตย์หน้าก็
อย่าเล่นกันแรงนักละ เดี่ยวจะเป็นอะไรไปชะก่อน เอาละไม่มีอะไรแล้ว พวกเธอไปได้”
ทั้งหมดยกมือไหว้อาจารย์ แล้วหันหลังเดินออกมา

ฉากที่ 3c / หน้าห้องพักครู / ภายใน / กลางวัน

31 ภาพใกล้ ที่เอ้

เอ้มองกลุ่มนักกีฬาที่เดินออกมาจากห้องพักครูมาแถวเอ้

ศักดิ์

“โงะ! มาฟังสวดประจำวันเธอ”

พวกนั้นเดินผ่านไป เอ้พูดเบาๆ กับตัวเอง

เอ้

“แล้วพวกมึงล่ะ มีนัดเที่ยวประจำปีหรือไง”

เอ้หัน ไปมองพวกนั้นเดินไปหากกลุ่มสาว ๆ

32 ภาพไกล ที่กลุ่มนักกีฬา ผ่านเอ้

เอ้มองดูทั้งหมดเดินไปด้วยกัน สาว ๆ เดินไปกับนักกีฬาน้ำไม่หล่อทั้งหลาย

อาจารย์ (os)

“นายพงษ์พันธ์ เข้ามาได้”

ฉากที่ 4 / ทางเดิน / ภายใน / กลางวัน

34 ภาพปานกลาง ที่เพื่อนๆ ทั้งสาม

นุกชะเง้อมองเอ้ ยานกับกริบก็หันไปดูด้วย แล้วยานพูดขึ้นก่อน

ยาน

“มึงว่าไอ้เอ้จะเป็นยังงัยบ้างวะ”

กริบส่ายหน้า

ยาน

“ไอ้กริบเอ๊ย! กูรำคาญมึงจริงๆ มึงพูดเป็นมัย”

กริบส่ายหน้าอีก

ยาน

“กูไม่พูดกับมึงแล..”

นุกหมดความอดทน หันไปว่าเพื่อนทั้งสอง

นุก

“กูรำคาญมึงทั้งคู่แหละ ไอ้ยานมึงก็หัดเงียบบ้างได้มัยวะ

นั่นไอ้เอ้เดินมาโน่นแล้ว”

35 ภาพไกล ที่เอ้

เอ้เดินออกมาตามทาง เด็กคนอื่นๆ สวนทางไป พวกเพื่อนวิ่งเข้ามา

36 ภาพปานกลาง ที่เอ้กับยาน

ยานวิ่งเข้ามาสวมกอดเอ้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

37 ภาพใกล้ ที่ยาน

ยานกระซิบบอกเอื้ออย่างเหนียวแน่น

ยาน

“ภูนี้ว่ามึงจะไม่รอดกลับออกมาอีกแล้ว”

38 ภาพปานกลาง ที่เอื้อ

เอื้อดึงตัวยานออก พร้อมกับคำ

เอื้อ

“ไอ้หน้า ภูไม่ได้ไปรบนะโว้ย จะได้ถึงตาย”

นุก

“ก็ดีแล้วที่ไม่ถูกลงโทษจนตาย เพราะว่าลามก”

เอื้อหันมามองไม่พอใจ

เอื้อ

“พูดมายน่ามึง...”

38 ภาพใกล้ ที่นุก

นุกหันไปพูดใส่หน้าเอื้อด้วยความโมโห

นุก

“ก็จริงหรือเปล่านั้น โตเป็นวัวเป็นควายแล้ว ยังทำตัวเป็นเด็กๆอยู่ได้”

39 ภาพปานกลาง ที่กิริบกับยาน

กิริบกับยานมองกันเลิกลัก

40 ภาพใกล้ ที่เอื้อ

เอื้อมองนุกอย่าง โกรธจ้องตานุกเขม็ง

เอื้อ

“ไอ้ชติ ภูมันเด็ก แล้วมึงละ โตนักไอ้ใหม่”

41 ภาพใกล้ ที่นุก

นุก

“โตนักโตนัก อย่างน้อยภูก็คิดเป็นมากกว่ามึงก็แล้วกัน

คนเขาอุตสาหกรรมรอเพราะเป็นห่วง”

42 ภาพปานกลาง ที่เอื้อ

เอื้อมองหน้านุก แล้วเดินหันหลังกลับไปอย่างเซ็งๆ

43 ภาพใกล้ ที่นุก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นูกมองตามเฮ้ไป แต่เธอไม่เดินตาม

44 ภาพกว้าง ที่ทั้งหมด

กริบกับขานวิ่งตามออกมา

ฉากที่ 5 / งานกีฬา / ภายนอก / กลางวัน

45 ภาพแคบ ที่กลองครุฑยางค์

นักเรียนครุฑยางค์ร่วกลอง ส่งสัญญาณบอกให้เดินแถว

46 ภาพกว้าง ที่แถวขบวนพาเหรด

ครัมเมเซอร์เดินนำแถว เด็กเดินตามมีแฟนซีต่างๆมากมาย

47 ภาพปานกลาง ที่เด็กกองเชียร์

เด็กร้องเชียร์อยู่บนสเตนค์ มีพี่คอยนำอยู่ข้างล่าง

48 ภาพใกล้ ที่เฮ้

เฮ้กับขานนั่งอยู่ด้วยกัน เฮ้มีท่าที่แข็งๆ เขามองไปที่กิจกรรมกลางสนามอย่างเสียไม่ได้

ขานพูดขึ้น

ขาน

“นี่เฮ้มึงไม่คิดจะไปขอโทษนูกมันหน่อยหรือวะ”

เฮ้

“ขอโทษ...ขอโทษทำไมวะ มึงไม่เห็นมันค่ากูหรือ”

ขาน

“แต่ยังไม่มันก็เป็นเพื่อนมึง อีกอย่างมึงก็รู้นิสัยมัน”

49 ภาพปานกลาง ที่นูกกับกริบ

นูกกับกริบนั่งอยู่ กริบพยายามดึงแขนเสื้อของนูก นูกไม่สนใจ

50 ภาพกว้าง ที่ทั้งสี่คน

ทั้งหมดนั่งอยู่ด้วยกัน โดยมีกริบและขานนั่งตรงกลาง กริบและขานหันมามองหน้ากันแล้ว
ถอนหายใจ

ฉากที่ 6 / ที่ทางเดินไร้ผู้คน / ภายนอก / กลางวัน

51 ภาพปานกลาง ที่เฮ้

เฮ้เดินคุดำไปตามทางเดินคนเดียว พวกของศักดิ์เดินสวนทางมา

52 ภาพใกล้ ที่ศักดิ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ศักดิ์เดินเข้ามาหาเอ้แล้วยิ้มเยาะ

ศักดิ์

“โงะ... ไปก่อน ได้ข่าวว่าไม่มีใครคบแล้วเหอะ”

53 ภาพใกล้ ที่เอ้

เอ้มองศักดิ์ด้วยอาการแข็งศุดขีต

54 ภาพปานกลาง ที่ศักดิ์

ศักดิ์เดินเข้ามาหาเอ้ แล้วมากระซิบบ้างหู

ศักดิ์

“วันนี้ได้ยินแว่วๆว่าอาจารย์พูดถึงมึงว่าไหนะ

เด็กไม่รู้จักโตหรืออะไรนะ”

55 ภาพใกล้ ที่เอ้

เอ้ยังยืนนิ่งอยู่

56 ภาพใกล้ ที่ศักดิ์ แทนสายตาเอ้

ศักดิ์

“มีนาละ..เพราะอย่างนี้เอง ถึงมีแคชชุนุกที่เอามึง

นำอิจฉานะ ได้ควงขัยทอม สาวๆรอบตัวกูสู้ไม่ได้เลยวะ

กูไปนะ”

ศักดิ์เดินจากไป

57 ภาพใกล้ ที่เอ้

เอ้มองตามไป แต่พูดกับตัวเองเบาๆ

เอ้

“แล้วมึงคอยดู กูหาได้ดีกว่ามึงอีก”

ฉากที่ 7 / ทางเดิน Quick cut / ภายนอก / กลางวัน

58 ภาพปานกลาง ที่เอ้

เอ้จับสาวหลายๆคน

59 ภาพใกล้ ที่เอ้

เอ้ถูกผู้หญิงตบหน้าหัน (2 คัทนี้ตัดสลับกัน)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉากที่ 8 / ร้านเน็ต / ภายใน / กลางวัน

60 ภาพใกล้ ที่จอคอมพิวเตอร์

แทนสายตาเอ้เห็นเอ้เล่นเกมส่เคอร์เตอร์อย่างเมามัน ชิงคนอื่นตายเป็นเบือ

61 ภาพปานกลาง ที่เอ้

เอ้ใส่อารมณ์กับเกมส์อย่างเต็มที่ หน้าของเอ้แดงเป็นรอยนิ้วมือ เอ้เหลือบไปข้างๆเห็นคนกำลัง chat กันอยู่

62 ภาพปานกลาง ที่คนเล่นเน็ต ผ่านเอ้

เอ้เห็นสีหน้าของเขามีความสุขมาก

63 ภาพใกล้ ที่เอ้

เอ้หันกลับมาแล้ว ได้ยินเสียงผู้หญิงจากอีกข้างหนึ่ง

64 ภาพปานกลาง ที่เอ้ ผ่านสาวเล่นเน็ต

เอ้หันมาอีกด้าน เห็นสาวคนนั้นหัวเราะคิกคัก

65 ภาพใกล้ ที่ผู้ชาย

ผู้ชายอ่านแล้วพิมพ์แล้วยิ้ม

66 ภาพใกล้ ที่ผู้หญิง

ผู้หญิงอ่านแล้วพิมพ์แล้วยิ้มเหมือนกัน

67 ภาพกว้าง ที่สามคน

เอ้นั่งอยู่ระหว่างคนทั้งสอง ทั้งสองหัวเราะคิกคัก และเหมือนคิดอะไรได้ทั้งคู่
ชะโงกหน้ามามองกันและกัน

ผู้ชาย

“...หรือว่า”

ผู้หญิง

“...หรือว่า”

พร้อมกัน

“คุณคือตุ๊กแกน้อย / หอยขม ไซค์รับ / ค่ะ

ทั้งคู่จับมือกันเดินออกไป เอ้มองตามด้วยความพิศวง เจ้าของร้านวิ่งออกมา

เจ้าของร้าน

“เดี๋ยว..กลับมาจ่ายดั่งค์ก่อน แยมจริงเป็นอย่างนี้หลายคู่แล้วนะ”

68 ภาพใกล้ ที่เอ้

เอ้มองตามเจ้าของร้าน ไป แล้วร้องเรียก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอ๋

“พี่..มาทำให้เป็น chat แบบคู่เมื่อก็หน้อยสิ”

ฉากที่ 9 / ที่โรงเรียน ที่นั่ง / ภายนอก / กลางวัน

69 ภาพกว้าง ที่น้ำกริบ ยาน

ทั้งหมดนั่งบนเรื่องเอ๋กันอยู่ ก๊อ้งคอดตี้เข้าไปซ้ำๆ

น้ำกริบ

“เดี๋ยวนี้อีหลังเลิกเรียน ไอเอ๋มันไปไหนของมันวะ”

ยาน

“กูไม่รู้ มึงรู้หรือเปล่าวะ ไอกริบ”

กริบสายหน้า

ยาน

“กูว่าแล้ว”

น้ำกริบมองเหม่อออกไป ไม่สนใจเพื่อนทั้งสอง

ฉากที่ 10 / ร้านเน็ต / ภายใน / กลางวัน

70 ภาพปานกลาง ที่เอ๋

เอ๋นั่งกดคอม หัวเราะคิกคัก

71 ภาพใกล้ ในจอคอม

ในจอขึ้นข้อความ

“สวัสดีครับ...”

“สวัสดีค่ะ...”

72 – 76 ภาพปานกลาง ที่เอ๋

เอ๋กดแป้นพิมพ์ไปเรื่อยๆ (เสื้อผ้าของเอ๋เปลี่ยนไปเรื่อยๆตามจำนวนวันที่เอ๋เล่น)

77 ภาพใกล้ ในจอคอม

ในจอขึ้นข้อความ

“เดี๋ยวยรุ่งนี่เราเจอกันมั๊ยครับ”

“...อืม...ก็ได้ค่ะ”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉากที่ 11 / ที่โรงเรียน / ภายนอก / กลางวัน

78 ภาพปานกลาง ที่เอ้กับยาน

ยานนั่งกินขนมอยู่ แล้วหันมาถามเอ้ กล้องคอลลีเข้ามาช้าๆ

ยาน

“เอ้...พรุ้งนี่มีงว่าง..หรื..”

เอ้

“เฮ้ย...ขอโทษด้วย กูมีนัดแล้ววะ”

ยาน

“นี่คืออะไรของมีงวะ”

เอ้

“พรุ้งนี่..จะเป็นวันที่เปลี่ยนแปลงชีวิตของกู
เป็นวันที่กูจะได้เป็นผู้ใหญ่ซะที”

ยาน

“อะไรนะ...”

เอ้

“เออน่า...แล้วเจอกัน”

เอ้ดับไฟลั่นยานแล้วจากไป

ฉากที่ 12 / หน้าร้าน 7-11 / ภายนอก / กลางวัน

79 ภาพใกล้ ที่เอ้

ที่พื้น เ้าเอ้เข้าเฟรมมา กล้องทิลท่ขึ้นมารับที่หน้า เอ้แต่งตัวหล่อกว่าปกติ

เอ้เดินหลุดเฟรมไป

80 ภาพปานกลาง ที่เอ้ ผ่านกระจกร้าน 7-11

เอ้ไปซื้อถุงยาง เพื่อนๆเอ้โผล่หน้ามาแอบดู

นู้ก

“มันซื้อถุงยางด้วย”

ยาน

“ไปหนๆ”

ทั้งหมดวิ่งหลบ เอ้เดินออกมาแล้วเดินเลยไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉากที่ 13 / ที่สวนสนุก / ภายนอก / กลางวัน

81 ภาพปานกลาง ที่เอ๋

เอ๋ยืนรอผู้หญิงคนนั้น พลิกนาฬิกาไปมาอย่างกระวนกระวาย

แล้วต้องตะลึง

82 ภาพใกล้ ที่แนท

แนทเดินเข้ามา ผมของเธอสยายเป็นสโลว์โมชั่น เธอยิ้มหวานให้เอ๋

83 ภาพปานกลาง ที่เอ๋

เอ๋มองตาค้างจนเธอเดินเข้ามาทัก

84 ภาพปานกลาง ที่เพื่อนทั้งสาม
ยานมองสาวคนนั้นตาค้าง

แนท
“เอ๋..เอ๋ใจใหม่คะ”
เอ๋
“ครับ...”
ยาน
“สะ..สวยนี่หว่า”
กริบ
“สวย...จริงๆด้วย”
กริบ
“รีบตามไปสิ มัวยืนเซ่ออะไรอยู่เล่า”

ว่าแล้วกริบก็เดินนำไปก่อน ยานกับนุกงงเป็นไก่ตาแตก

ฉากที่ 14 / ในสวนสนุก / ภายใน / กลางวัน

85-92 ที่เอ๋กับแนทที่ขำกันในสวนสนุก อย่างสนุกสนาน สลับกับเพื่อนทั้งสามที่แอบดูอยู่ตลอด

93 ภาพปานกลาง ที่เอ๋กับแนท

เอ๋เอื้อมมือไปจับมือแนทระหว่างที่จะเดินทางกลับบ้าน แนทมีท่าที่ขิน

เอ๋

“เดี๋ยวเอ๋ไปส่งแนทที่บ้านนะ”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาดูเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนท

“ไม่เป็นไร..”

เอ้

“น่า...นะ”

แนท

“ก็ได้”

ทั้งคู่เดินไปเรื่อยๆ จนดับสายตา

ฉากที่ 15 / หน้าบ้านแนท / ภายนอก / กลางคืน

94 ภาพกว้าง ที่เอ้กับแนท

เอ้เดินลอยชายชวนแนทคุยมาเรื่อยๆ โดยมีเพื่อนทั้งสามข้อมองตามหลังมา

แนท

“วันนี้สนุกมากเลย ชอบคุณเอ้มากนะ”

เอ้

“ไม่เป็นไร เอ้ก็สนุกเหมือนกัน”

แนท

“ถึงบ้านแนทแล้ว...”

95 ภาพใกล้ ที่เอ้

เอ้มองเข้าไปในตัวบ้านแล้วขม

96 ภาพกว้าง ที่บ้าน

แทนสายตาเอ้เห็นบ้านมืดสนิท

97 ภาพปานกลาง ที่สองคน

เอ้ทำเป็นปวดท้องกระทันหัน

เอ้

“แนท...เอ้ปวดท้องจังเลย ขอเข้าห้องน้ำหน่อยได้มั๊ย”

แนท

“...ได้ๆ”

ทั้งคู่เดินเข้าบ้านไป เพื่อนทั้งสามเดินออกมา นึกเปรยๆขึ้น

นู้ก

“กูว่าบ้านหลังนี้มันคูนๆวะ”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉากที่ 16 / ในบ้านแนท / ภายใน / กลางคืน

98 ภาพปานกลาง ที่ประตูห้องน้ำ ผ่านแนท

เอ้ออกมาจากห้องน้ำ แนทยืนรออยู่ เอ้เดินตรงเข้ามาหาแนท

เอ้

“แล้วพ่อแม่แนทไปไหนซะล่ะครับ”

แนท

“เห็นว่าท่าน ไปงานศพ คงกลับดึกๆแหละค่ะ”

เอ้เดินเข้ามาแล้วรวบร่างของแนทเข้ามากอด แนทตกใจตื่น

แนท

“เอ้...เอ้จะทำอะไรนะ”

99 (ด้านนอก) ภาพปานกลาง ที่น้ก

น้กทำท่าเหมือนคิดอะไรออก แล้วคิดนิ้ว

น้ก

“กูนี่ก็ออกแล้ว...”

รถคันหนึ่งตรงเข้ามาจอดที่หน้าบ้าน ทั้งสามวิ่งหลบออกมา

100 ภาพใกล้ ที่ยาน

ยานเอ๋ยปากถามด้วยความอยากรู้

ยาน

“ตกลงบ้านใครวะ”

กล้องแพนมารับที่หน้าน้ก น้กชี้ไปข้างหน้า กล้องแพนกลับมารับที่ยานกับกริบ

ทั้งคู่อุทานพร้อมกัน

ยาน / กริบ

“เฮ้ย!”

101 (ในบ้าน) ภาพปานกลาง ที่เอ้กับแนท

เอ้พยายามยื่นปากหมายจะจูบแนท แนทพยายามถอย ทันใดนั้นประตูบ้านเปิดออก

102 ภาพใกล้ ที่เอ้

เอ้เหวี่ยงตาขึ้นมาดู แล้วค้ำนั่ง

103 ภาพปานกลาง ที่เอ้กับแนท

เอ้ค่อยๆหันหน้าไปทางพ่อแม่ ทั้งคู่นั่งเหมือนสิ้นสติ แต่พุดขึ้นพร้อมกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนท

“...พ่อ...”

เอ้

“จารย์...หนด”

กล้องฟิล์มที่ขึ้นไปรับหน้าอาจารย์ที่โกรธหน้าเขียว

104 (ด้านนอก) ภาพปานกลาง ที่เพื่อนทั้งสาม

เสียงอาจารย์ดังลั่นออกมานอกบ้าน ทั้งสามหลับตาปี

อาจารย์

“ไอ้เอ้...มึงทำอะไรลูกสาวกู.....”

ฉากที่ 17 / หน้าโรงเรียน / ภายนอก / กลางวัน

105 ภาพกว้าง ที่เอ้กับเพื่อนๆ

เอ้กอดกริบกับขานอย่างแน่น

ขาน

“เอ้...มึงเป็นเพื่อนที่ดีที่สุดของกู”

เอ้พยักหน้ารับ แล้วเดินหันหลังออกมา เดินไปตามถนน

เพลงขึ้น

“เก็บเสื้อผ้าซักใส่กระเป๋า...ลาแล้วหนาบ้านเก่า...”

106 ภาพปานกลาง ที่เพื่อนๆ

ทั้งหมดมองตามเอ้ไป

กริบ

“แล้ววันนั้นก็เป็นวันที่เปลี่ยนชีวิตของเอ้ไปตลอดกาลจริงๆด้วย”

บทภาพยนตร์ในร่างนี้มีปัญหาข้อใหญ่คือยังแก้ไขยังไม่ออกนอกกลุ่มนอกทาง ปัญหาของบทฉบับนี้คือมีตัวละครและสถานการณ์มากแต่ไม่ช่วยเล่าเรื่อง เรียกได้ว่ามากเกินไปจนความจำเป็น และบทสนทนาที่ย่นย่อ ฟุ่มฟาย เหมือนกับละครโทรทัศน์ ดังนั้นจึงพยายามปรับอีกครั้งเพื่อให้ได้บทที่เล่าเรื่องตอบโจทย์ที่วางเอาไว้ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SCREEN PLAY “หลังเลิกเรียน”

ฉากที่ 1 / ภาพนิ่ง / โรงเรียน / ภายนอก

ภาพนิ่งของเอ้กับเพื่อนถ่ายตามมุมต่างๆของโรงเรียน เพื่อถูกเขียนเป็นรอยเต็มไปหมด มีการเติมหมวดในภาพด้วย บางรูปถ่ายในห้องน้ำ บางรูปถ่ายหลังตึกเรียน

ฉากที่ 2 / ห้องแถว / ภายใน / กลางคืน

พวกเพื่อนทั้งหมดมี เทว, ยู และเอ้ เทวหยิบเหล้ายี่ห้อดังขึ้นมา แล้วผสม โฉก

เทว

“ลาก่อน เด็กมัธยม...”

ยู

“เฮ้..ชน..ชน”

ทั้งหมดชนแก้วกันแล้วกระดกเหล้าเข้าปาก

ยู

“พวกมึงเคยคิดบ้างมั๊วะ ว่าถ้ามึงโตแล้ว มึงอยากทำอะไรที่พิสูจน์ว่ามึงนะ..โตแล้ว”

เทว

“กูว่า...กูอยาก...แม่งคิดอยากแสะ กูอยากเดินอย่างสง่าผ่าเผยเข้าเชค”

ยู

“หรือ...แค่นี้วะ”

เทว

“เฮอ..ทำไม แล้วมึงล่ะ ไอ้เอ้”

ไม่มีเสียงตอบจากเอ้ เอ้นั่งซุกตัวอยู่ในมุมหนึ่ง สายตาจับจ้องอยู่ที่หนังสือโป๊

เทว

“ไอ้เอ้...”

เอ้ยังคงจ้องอยู่ที่หนังสือกองนั้น

เทว

“ไอ้ยูมันถามว่า...มึงอยากทำอะไร เพื่อพิสูจน์ว่ามึงนะโตแล้ว”

เอ้ละสายตาดจากหนังสือโป๊ในมือ หันมาตอบ

เอ้

“กูว่า...กูอยากอึบหญิงวะ ”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เทวกับยูหันมองเอ้เป็นตาเดียว เอ้มองตอบอย่างสงสัย

เอ้

“ทำไมเธอ”

ฉากที่ 3 / ทางเดิน / ภายนอก / กลางคืน

เอ้เดินอยู่คนเดียวบนถนน เขาเดินนึกถึงคำพูดของเพื่อน

เทว (ov)

“มึงยังไม่เคยอีกเธออะ...”

ยู

“จริงเธออะไอ้เอ้”

เอ้

“หรือว่า...พวกมึงผ่านมือหญิงมาหมดแล้ว”

เทว

“เออสิวะ..มึงนี่ยังไม่โตจริงๆด้วยวะ”

เอ้เดินตรงไปแล้วก็เดินถอยกลับมา เขามายุดหน้าแผงขายหนังสือ ก็มุดดูหนังสือไป

คนขาย

“ตามเล่มร้อยเลขพี”

เอ้ก็มุดจะหยิบ แต่มีผู้หญิงคนหนึ่งมาขึ้นเลือกซื้อข้างๆ เอ้จึงเอ้อมไปคว่ำชินจ้ง จ่ายดั่งค์ แล้วรีบวิ่งกลับบ้าน

ฉากที่ 4 / บ้านเทว / ภายใน / กลางคืน

ยูกำลังเล่นเกม play อยู่

ยู

“นี่..ตกลงที่มึงบอกว่ามึงได้ มึงได้กะใครวะ”

เทว

“.....จริงๆแล้วก็เกือบๆ”

ยูหันกลับมา

ยู

“งั้นหมายความว่า...”

เทวยกมือทำท่าโบ้ไปเปิดให้ยูพยักหน้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ยู

“แล้วไม่เป็นไรหรือ ไปพูดกะไอ้เอ็มมันอย่างนั้นนะ”

ฉากที่ 5 / QUICK CUT / หลายสถานที่ / ภายใน-ภายนอก

- เอ้อ่านหนังสือ แล้วขีดชื่อในข้อความประกาศหาคุณ เอ้อัดเส้นได้ไว้
- เอ้อัทรศัพท์ตามเบอร์เหล่านั้น
- เอ้อั่งจดหมาย
- เอ้อั่งบนโต๊ะที่มีแต่หนังสือไว้ หนังสือค่อยๆเพิ่มขึ้น แต่เอ้อทำท่าราวกับเป็นนักวิชาการ
- เอ้อั่งสายตาให้สาวในร้านน้ำแข็งไส แต่เธอเชิดได้
- เอ้อ้นร่อ เอ้อถูกผู้หญิงคนหนึ่งต่อย เอ้อเดินกลับบ้าน โดยมีพลาสติกเเปะเต็มหน้า
- เอ้อเล่น internet หาไปเรื่อยๆ จนกระทั่ง...
- มี mail ถึงเอ้อ เอ้อเปิดขึ้นดู

ข้อความ

“ฉันเห็นชื่อของคุณ คุณคงเป็นคนที่ฉันกำลังหาตัวอยู่
ถ้าคุณสนใจพ่วงนี้เจอกันที่สวนสาธารณะหน้าหมู่บ้านสหกรณ์ บ่าย 2 โมงนะ”

ข้อความของเอ้อ

“แต่ผมไม่มีเงินนะ...”

ข้อความ

“เงินไม่ใช่เรื่องใหญ่”

ฉากที่ 6 / ในห้องนอนเอ้อ / ภายใน / กลางคืน

- เอ้อฝึกซ้อม, ออกกำลัง, ฝึกสมาธิ, วิดพื้น, สก๊อตจัมพ์

ฉากที่ 7 / ร้าน 7-11 / ภายใน / กลางวัน

เอ้อเข้าไปซื้อถุงยางอย่างกล้าๆกลัวๆ มีคนมองหน้าเอ้อ เอ้อทำเป็นไม่สนใจ

ฉากที่ 8 / สวนสาธารณะ / ภายนอก / กลางวัน

เอ้อั่งอ่านวิธีการใช้ถุงยางอยู่ ขณะที่เขานั่งอ่านก็มีเสียงเรียกชื่อเขา

แนวท

“เอ้อ...เอ้อไซ้ไหมคะ”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอ๋หันไปตามเสียง แนทยืนอยู่ตรงหน้าในชุดดำสวมแว่นกันแดด เธอเป็นผู้หญิงที่หุ่นดีมาก
เอ๋มองเธอตาค้าง โดยเฉพาะตรงหน้าอกและสะโพก เธอส่งยิ้มหวาน เอ๋รีบเก็บของถุงยาง

ฉากที่ 9 / ห้องของแนท / ภายใน / กลางคืน

แนทชนแก้วเบียร์กับเอ๋ แนทแค่จิบๆแต่เอ๋กระดกพรวดเดียวหมด แนทหันมาถามเอ๋

แนท

“เอ๋อายุเท่าไรแล้ว”

เอ๋

“สิบห..เอ่อ..ยี่สิบครับ..ยี่สิบ”

แนทพยักหน้า แล้ววางแก้วเบียร์ลงกับโต๊ะ

แนท

“เอ๋เคยมีแฟนแล้วหรือยัง”

เอ๋พยักหน้าแล้วหยิบเบียร์ขึ้นมาดื่มสั้นๆ

เอ๋

“เคยมีตอนม. 3 ครับ”

แนท

“แล้วเอ๋เคยมีอะไรกับแฟนหรือเปล่า”

เอ๋หันเบียร์ที่กินเข้าไปออกมา แล้วหันมองหน้าแนท แล้วส่ายหน้า แนทมองยิ้มๆ

แนท

“จริงจังสิ...จ้ะ เอ๋ก็ยังไม่เคย...”

เอ๋นั่งตัวเกร็ง แนทจิบเบียร์อีก แล้วพูดขึ้นมาลอยๆ

แนท

“คิดกับพี่...พี่มีอะไรกับแฟนพี่ครั้งแรกตอนม.5

แต่มันแค่หลอกฟันพี่เท่านั้น”

แนทหันมาพูดกับเอ๋

แนท

“ดีแล้วละ...ที่เอ๋ไม่ทำอะไรเด็กคนนั้น เพราะสิ่งที่เอ๋ทำ

มันจะทำให้เธอเจ็บ...อย่างน้อยๆก็ในช่วงนั้น”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนทเอื้อมมือมาจับขาของเอ้ไว้ เอ้สะดุ้งเฮือก มือของแนทลูบๆตามขาของเอ้ เอ้หันหน้ามามองแนท แล้วเขาก็เห็นน้ำตาของเธอคลอเบ้า เอ้มองหน้าแนทอย่างไม่เข้าใจ และเอื้อมมือไปจับมือของเธอไว้เบาๆ เสียงเคาะประตูดังขึ้น

“แนท..แนท..เปิดประตูให้ผมหน่อย”

แนทหันมาหาเอ้แล้วสั่งให้เอ้มุดลงใต้เตียง

แนท

“ลงไปซ่อนใต้เตียงเร็ว แพนฉันมา”

เอ้รีบมุดลงไปอยู่ใต้เตียง เห็นเท้าของแนทเดินไปที่ประตู

แนท

“คุณมาทำไม”

แพนแนท

“ผม..อยากจะขอโทษคุณ...ผมขอโทษ”

เอ้มองเหตุการณ์เบื้องหน้า

แนท

“.....”

แพนแนท

“ผมขอโทษ..ที่เสี้ยวมาผมไม่เคยเอาใจใส่คุณเลย”

เอ้เห็นเท้าคนทั้งคู่เดินมาที่เตียง แล้วทั้งคู่ก็นั่งเงยไปนาน แล้วเสี้ยวของแนทก็ตกลงมาที่ข้างเตียง ตามด้วยเสื้อชั้นใน เอ้ตาโต แล้วค่อยๆ เงยหน้าขึ้นดูด้านบนเตียง เตียงเริ่มสั่น เขาหันกลับมาขมขมๆ สายหัวกับตัวเอง

ฉากที่ 10 / ห้องนอนแนท / ภายใน / เช้า

ภาพ FO ออกมา เอ้หลับอยู่ใต้เตียง เสียงแนทปลุกให้ตื่น

แนท

“เอ้...เช้าแล้วจ๊ะ”

เอ้มุดออกมาจากใต้เตียง

เอ้

“แล้วแพนที่ละครับ”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนท

“อ้อ...กลับไปแล้วละจ๊ะ”

แนทนั่งข้างๆเอ๋

แนท

“พี่ชอบใจเอามากนะ ที่เมื่อคืนนี้อุตสาห์มานั่งกินเบียร์เป็นเพื่อนพี่”

เอ๋

“ไม่เป็นไรครับ”

แนทมองหน้าเอ๋อย่างเอ็นดู แล้วลูบหน้าเอ๋ แล้วก้มลงลูบหน้าผากเอ๋เบาๆ

แนท

“ขอให้เจอคนคนนั้นเร็วๆนะ”

ฉากที่ 11 / หน้าอพาร์ทเมนต์แนท / ภายนอก / เช้า

เอ๋เดินออกมาจากอพาร์ทเมนต์ของแนท เขาหันหลังกลับขึ้นไปมองอีกครั้ง แล้วหันกลับมาขมกับตัวเอง และเดินจากไป

บทภาพยนตร์ฉบับนี้ได้ย้อนกลับไปหาโครงเรื่องแบบแรก แต่มีการแก้ไขตอนจบใหม่ และดำเนินเหตุการณ์ให้กระชับขึ้น พยายามให้ประเด็นชัดเจนมากที่สุด แต่ก็ยังมีเรื่องของการใช้บทสนทนาเล่าเรื่องอยู่บ้าง แต่ก็พยายามให้มีเหตุผลที่สุด และให้แต่ละองค์มีการพัฒนาของตัวเองละครให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

ปัญหาที่เกิดขึ้นในขั้นตอนการทำบทภาพยนตร์คือ ความสับสนในตัวเรื่อง และการไม่เข้าใจประเด็นอย่างแจ่มชัด ทำให้สถานการณ์ที่เรียงร้อยออกมาในเรื่องเป็นสถานการณ์ไม่ส่งผลใดๆต่อโครงเรื่องหลัก ทำให้เรื่องแกว่งและเย่อเย้อ ไม่สามารถสรุปได้ประเด็นตามที่วัตถุประสงค์ต้องการ ต้องเริ่มกลับมาฉบับหนึ่งใหม่ คือเล่าโครงเรื่องใหม่หมดและพยายามพัฒนาเรื่องจากประเด็นใหม่อีกครั้งหนึ่ง

บทที่ 4

การเตรียมงานสร้าง

การเตรียมงานสร้างของภาพยนตร์เรื่องนี้แบ่งออกเป็นหลายๆขั้นตอน เพื่อการทำงานที่งานขึ้นและเพื่อความเข้าใจของทีมงานทุกฝ่าย

1. การตีความบทภาพยนตร์

การตีความบทของเรื่องนั้นนอกจากตัวผู้กำกับที่ต้องตีความบทเองแล้ว ยังต้องมีการประชุมกันกับทีมงานสร้าง เพื่อให้เข้าใจประเด็นหลักของเรื่องไปในทิศทางทางเดียวกัน ไม่ว่าจะเป็นในด้านของตัวผู้แสดง, ผู้กำกับภาพ, และฝ่ายศิลปกรรม การเตรียมงานในช่วงนี้พยายามทำอย่างละเอียดที่สุด มีการพูดคุยกันถึงความหมายในทุกฉากทุกตอนเพื่อที่จะค้นหาวิธีการนำเสนอและจังหวะของการเล่าเรื่อง

2. การคัดเลือกตัวแสดง

การคัดเลือกตัวแสดงในเรื่องนี้มีตัวละครหลักๆ ที่ต้องคัดเลือกอยู่สองบท

บทแรกคือเฮ้ ลักษณะของเฮ้ที่ต้องการคือ

- ต้องดูเป็นเด็กมัธยมปลายจริงๆ ดังนั้นจึงต้องหาจากเด็กมัธยมจริงๆถือว่าเป็นวิธีการที่ง่ายที่สุด
- ต้องเป็นเด็กที่ดูแล้วเป็นคนที่ไม่โดดเด่น
- ต้องเป็นคนที่คุณมีแง่มุมที่อ่อนแอ แต่พยายามปกปิดไว้
- ต้องเป็นเด็กผิวขาว ดูสุขภาพดี เพราะเอามาจากครอบครัวที่มั่งอันจะกิน

นักแสดงที่มารับบทเฮ้ คือ ณัฐพงษ์ ทิมบรรจง อายุ 17 ปี บุคลิกภายนอกดูเป็นคนที่สูงโดดเด่น เฮ้าเมื่ออยู่กับเพื่อนฝูง และสามารถทำให้เชื่อได้ว่าเขาเป็นไก่อ่อนของกลุ่ม และเป็นคนที่เก่งแต่ปากแต่เอาเข้าจริงๆจะไม่ได้เรื่อง

บทที่สองคือ แนท ลักษณะของแนทที่ต้องการคือ

- เป็นผู้หญิงอายุประมาณ 20 หรือ เชื่อได้ว่าเรียนอยู่มหาวิทยาลัย
- เป็นผู้หญิงที่ดูแล้วอบอุ่น แต่มั่นใจในตัวเอง
- เป็นคนที่ดูแล้วเหนือกว่าเอ้

นักแสดงที่รับบทนี้คือ พรอมา อายุ 19 ปี เป็นคนที่ดูแล้วมีความเป็นตัวของตัวเอง และอายุใกล้เคียงกับที่ต้องการ ทั้งยังดูเป็นพี่สาวที่แสนดีได้อีกด้วย แต่อาจติดขัดในเรื่องของการแสดงอยู่บ้าง

3. การวางคอนเซ็ปต์ด้านภาพ

งานด้านภาพของภาพยนตร์เรื่องนี้ แบ่งออกเป็น 4 ส่วนด้วยกัน

3.1 มุมมอง

มุมมองที่ใช้ในเรื่องเป็นมุมมองแบบธรรมดา ไม่มีมุมที่หวือหวามากมายนัก โดยส่วนมากกล้องจะตั้งระดับสายตาดตัวละคร และคนดูจะอยู่ในตำแหน่งผู้สังเกตการณ์ตลอดเรื่อง แต่ก็มีบางช่วงที่ใช้มุมมองที่นอกเหนือจากนี้เพื่อสื่อความหมาย เช่นในฉากที่เอ้เดินกลับบ้านตอนองก์แรกของเรื่อง กล้องจะตั้งมุมสูงเพื่อสื่อความถึงความรู้สึกสิ้นหวังและจนมุมของตัวละคร และอีกช่วงคือในข้อจบของเรื่อง จะใช้ภาพมุมต่ำเพื่อแสดงให้เห็นว่าตัวละครนั้นรู้สึกเป็นผู้ใหญ่ขึ้นแล้ว อย่างน้อยก็ในทางความคิด

3.2 การเคลื่อนกล้อง

โดยส่วนใหญ่จะเป็นภาพแบบสแตติก ในช่วงต้นเรื่อง และในช่วงไคลแมกซ์ถึงมีการเคลื่อนกล้องแบบแฮนด์เฮลด์เข้ามา และในจุดคลี่คลายของเรื่องกล้องจะไม่มีเคลื่อนไหวอีกครั้ง ภาพทุกภาพจะมั่นคงหนักแน่นเหมือนกับการตัดสินใจอย่างเด็ดเดี่ยวของตัวละคร

3.3 ขนาดภาพ

เป็นไปตามการเล่าเรื่องปรกติ มีการแสดงความหมายอยู่บ้าง อย่างเช่น เอ้มักจะอยู่ในขนาดภาพที่กว้างกว่าตัวละครอื่นๆอยู่เสมอ ในขณะที่คนอื่นจะมีขนาดภาพที่ใหญ่กว่า เพื่อแสดงให้เห็นอิทธิพลของตัวละครอื่นๆที่มีต่อเอ้ นั่นเอง

3.4 การจัดองค์ประกอบภาพเพื่อสื่อความหมาย

มีใช้อยู่บ้างเป็นระยะๆ เช่น ฉากที่เอื้คุยกับแนทในห้องนอน ตัวละครของแนทจะได้ครอบครองเนื้อที่ของเฟรมมากกว่าเอื้เสมอๆ เพื่อแสดงถึงอิทธิพลของแนทที่มีต่อเอื้

4 การวางแผนการถ่ายทำ

การถ่ายทำถูกวางแผนให้ถ่ายทำทั้งสิ้น 2 คิวครึ่งด้วยกัน เป็นคิวกลางวัน 2 คิว และคิวกลางคืนอีกครั้งคิว ในวันเสาร์และอาทิตย์ เพราะเนื่องจากนักแสดงยังอยู่ในวัยเรียนจึงไม่สามารถถ่ายทำในวันธรรมดาได้

โดยที่ผู้กำกับภาพและผู้กำกับจะนัดกัน ไปดูสถานที่ที่จะใช้ถ่ายทำกันก่อนซึ่งจะมีโลเคชั่นหลักๆดังต่อไปนี้

- บ้านเอื้ (มีห้องคอม, ห้องนอน , คาดฟ้า และสวนหน้าบ้าน)
- ห้องแนท
- บ้านยู (ฉากงานปาร์ตี้)
- สวนสาธารณะ
- ทางเดิน

รวมทั้งหมดเป็น 5 เซ็ตด้วยกัน

วันแรกจะถ่ายฉาก บ้านเอื้ , หน้าหอของแนท ในตอนกลางวัน ฉากงานปาร์ตี้ และทางเดิน ในตอนกลางคืน

วันที่สองจะถ่ายทำฉาก สวนสาธารณะ , ห้องของแนท (โดยที่ฉากที่ห้องแนทจะมีการแตกออกมาเป็นส่วนๆ เช่น ทางเดินหน้าห้อง , ในห้องช่วงที่หนึ่ง (นั่งคุย) ในห้องช่วงที่สอง (แฟนแนทมา) และช่วงที่สาม (ตอนเช้า) รวมถึงเอื้ในตู้เสื้อผ้าอีก

ซึ่งถ้าถ่ายทำได้ตามที่วางแผนเอาไว้ ก็จะสามารถเสร็จได้ตามเวลาที่กำหนด

4. การฝึกซ้อมการแสดง

หนึ่งในการเตรียมงานของเรื่องนี้ที่ขาดไม่ได้คือ การฝึกซ้อมการแสดง เพราะว่านักแสดงทุกคนยังไม่เคยผ่านงานแสดงมาก่อน การฝึกซ้อมมีทั้งสิ้น 3 วัน รายละเอียดคือ

วันที่ 1 พื้นฐานการแสดง , สมာธิ

วันที่ 2 ติความตัวละคร , ซ้อมอ่านบท

วันที่ 3 เตรียมซ้อมฉากต่างๆ ที่มีในเรื่อง

โดยการฝึกซ้อมจะเริ่มในเวลา 10.00 น.- 16.00 น.

5. เตรียมอุปกรณ์และเอกสาร

1. เตรียมเอกสารต่างๆ เช่น Breakdown Sheet , Call Sheet , แผนที่โลเคชั่น
2. ติดต่อและยืนยันสถานที่ถ่ายทำ
3. เตรียมบทภาพยนตร์สำรองเพื่อแจกให้กับทีมงานบางฝ่ายในวันถ่ายทำ
4. เตรียมในส่วนของเทปที่จะใช้
5. ติดต่อเช่า และยืมอุปกรณ์ที่จะใช้ในวันถ่ายทำ
6. จัดเตรียมงบประมาณหน้ากอง (อาหาร , น้ำ อื่นๆ)
7. ติดต่อยานพาหนะ (รถตู้) ของกองถ่ายเพื่อใช้ในวันถ่ายทำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตัวละคร

เอ้

เพศ ชาย

อายุ 17 ปี

เอ้เป็นนักเรียนมปลายที่เพิ่งเรียนจบใหม่ๆกำลังจะเข้ามหาวิทยาลัย มาจากครอบครัวที่มีอันจะกิน ไม่ค่อยได้ทำอะไรด้วยตัวเองเท่าไร เขาพยายามที่จะทำตัวให้เป็นผู้ใหญ่ และพิสูจน์ตัวเองว่าเขานั้นโตแล้ว อีกอย่างเขาก็มีความอยากรู้อยากเห็นในเรื่องเพศมาก ในกลุ่มเขาเป็นไก่อ่อนของเพื่อนๆเพราะว่าเขายังไม่เคยมีความสัมพันธ์กับเพศตรงข้าม ในขณะที่เพื่อนๆบอกว่าเคยมีกันหมดแล้ว และนั่นเองคือจุดเริ่มต้นที่เขาพยายามจะมีเพศสัมพันธ์กับใครบางคนเพื่อบอกว่าคนไม่ใช่ไก่อ่อน

แนท

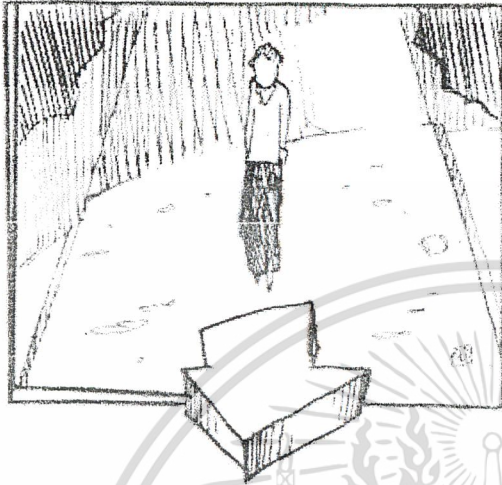
เพศ หญิง

อายุ 20 ปี

แนทคือนักศึกษามหาวิทยาลัย ในอดีตของเธอนั้นเธอผ่านประสบการณ์เรื่องเพศมาแล้วในสมัยมัธยม แต่มันเกิดขึ้นจากการเห็นแก่ตัวของผู้ชายที่อยากจะได้แต่เพียงฝ่ายเดียว เธอเรียกเอ้มาเพราะว่าเธอมีปัญหาเกี่ยวกับคนรักของเธอและเธอต้องการจะประชด สิ่งที่ต้องการคือการเอาใจใส่ การคนรักของเธอ และตรงนี้เองที่ทำให้เอ้ได้เห็นว่า สิ่งที่เขาคิดนั้นเป็นเรื่องที่ผิด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

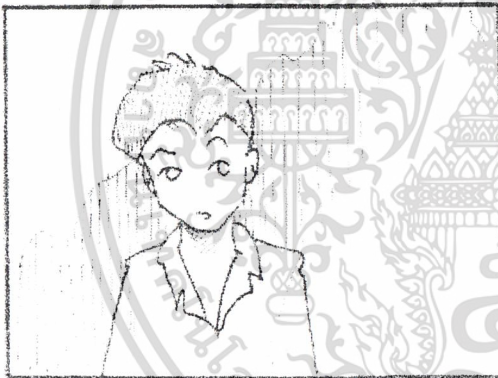
STORY BOARD

ภาพที่ 2.1

12 กว้าง ที่เอ้

เอ้เดินเหม่อลอยคิดถึงเรื่องที่คุณกับเพื่อน

ภาพที่ 2.2

13 ปานกลาง - ใกล้เคียง ที่เอ้

เอ้เดินคิดไม่ตก เดินมาจนเต็มเฟรมแล้วเฟด
ไป

ภาพที่ 2 Story Board ฉากที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

STORY BOARD

ภาพที่ 3.1

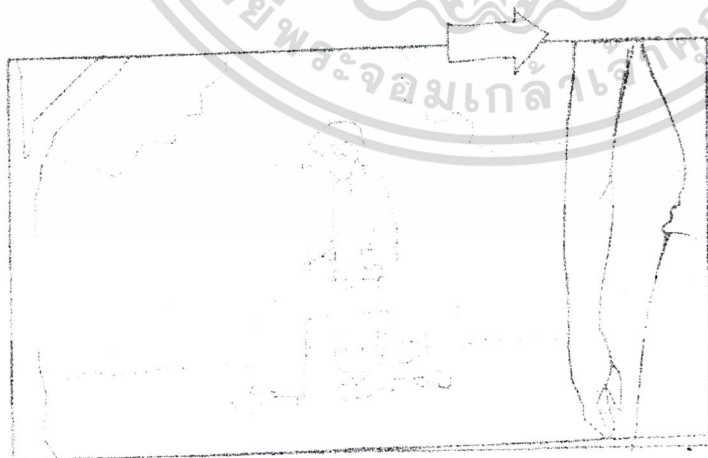
50 โกล้อมาก ที่ถุงยาง แทนสายดาเอ้

ภาพที่ 3.2

51 โกล้ ที่เอ้

เอ้อ่านข้อความที่ถุงยางอย่างสนใจ

ภาพที่ 3.3

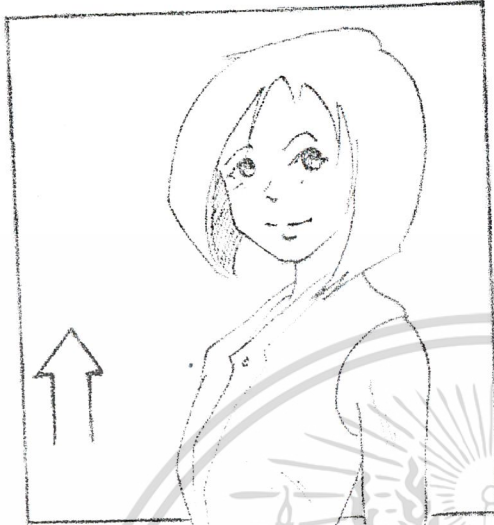
52 กว้าง ที่เอ้

กล้อ่งแพนมารับแนทที่เดิน

เข้าเฟรม เอ้หันมาดู

ภาพที่ 3 Story Board ฉากที่ 8
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

STORY BOARD

ภาพที่ 4.1

53 โกลี ที่แนท

กล็องทิลด์ขึ้นมารับหน้าแนท

แนท

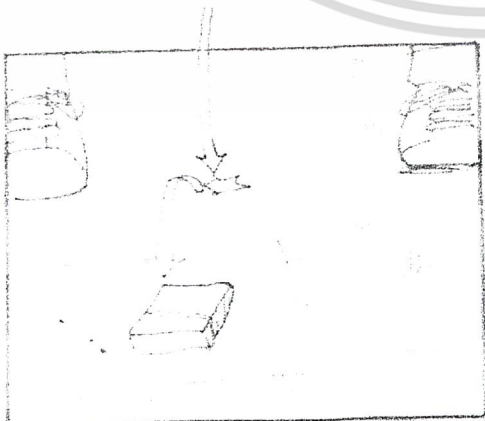
“เอ...เอ ไซ่ไหมคะ”

ภาพที่ 4.2

54 โกลี ที่เอ ผ่านอเวนแนท

เอหันมามองตะลึง

ภาพที่ 4.3

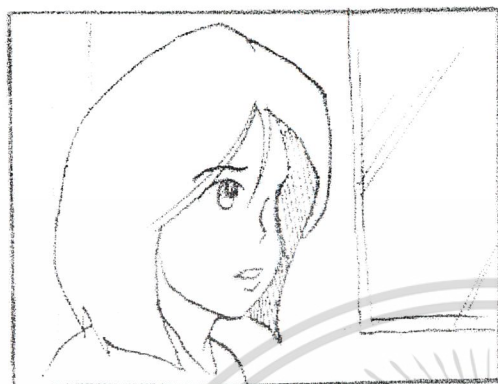
55 ปานกลาง ที่ถูขยง

ถูขยงร่วงลงพื้น

ภาพที่ 4 Story Board ภาคที่ 8

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

STORY BOARD

ภาพที่ 5.1

56 ไกลที่แนว แหนทพบกับเอ้

แนวท

“เอ้ อายุเท่าไรแล้วล่ะ”

ภาพที่ 5.2

57 ปานกลาง ที่เอ้ ผ่านแนวท

เอ้

“สิบ...เอ้ย...ยะ ยี่สิบครับ”

ภาพ5 Story Board จากที่ 9

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SCRIPT

20 03 02

BREAKDOWN SHEET

(Date)

Com.art., Kmitl 1 2
 Production company Production title / no. Breakdown page no.

2 2 Int.
 Scene no. ปาร์ตี้ Scene name Int / Ext

Description Night
 Day / Night

เอ้ เทว และยู นั่งกินเหล้าและคุยกันถึงสิ่งที่ยากทำเมื่อ โตแล้ว 1
 Page count

CAST เอ้ , เทว , ยู	STUNTS ----- EXTRAS / SILENT BITS -----	EXTRAS -----
SPECIAL EFFECTS -----	PROPS เหล้า , โซดา , ไม้กอล์ฟ , น้ำแข็ง แก้วสวยๆ	VEHICLE / ANIMALS -----
WARDROBE ชุดไปรเวท (เอ้ต่อเนื่องจนถึง ฉากเดินกลับบ้าน Sc 3)	MAKE-UP / HAIR หน้าทั้งสามเริ่มแดงเพราะมีน	SOUND EFFECT / MUSIC -----
SPECIAL EQUIPMENT -----	PRODUCTION NOTES เน้นแสงแบบ Low Key	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ได้บกรัด
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CALL SHEET

Producer : เมษ ชឹมสมบูรณั

Date : 22/03/02

Director : เมษ ชឹมสมบูรณั

Title : หลังเลิกเรียน

Set	Scenes	Cast	D/N	Pages	Location
ปาร์ตี้	2	เอ้ ยู เทว	N	1	บ้านบางชัน
ทางเดิน	3	เอ้	N	2	..
บ้านเอ้	5,6	เอ้	D	3-4	บ้านสหกรณ์
หน้าหอแนะ	10	เอ้	D	6	ไคร์ฟอินอาร์ทเมนท์

Cast&Day Players	Part of	Makeup	Set-Call	Pick-up Time
ฉัฐพงษ์ ทิมบรรจง	เอ้	08.00	08.30	07.00
เทวฤทธิ์	เทว	19.00	19.30	18.30
พานิช ชุติธรรม	ยู	19.00	19.30	18.30

Atmosphere & Extras	Set Call	Crew	Set Call
		ทีมงานทุกฝ่าย	08.00
		Asst 1 , 2	07.30

Advance Schedule or Changes	Cover Set or Weather Alternative

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

การถ่ายทำ

การถ่ายทำ ถ่ายทำตามแผนงานที่กำหนดไว้ โดยที่เริ่มถ่ายทำคัทแรกเวลา 09.30 น. และถ่ายตามเบรก และตามสตอรี่บอร์ด ไปทีละตอน

หลังจากการถ่ายทำแล้วได้พบว่า ปัญหาที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาของการถ่ายทำคือ

1. ถ่ายไม่ทันตามกำหนดในบางฉาก
2. นักแสดงยังแสดงไม่ได้ตามความต้องการของบท
3. เสียงที่เกิดขึ้นในโลเคชั่น ทำให้ทำงานยากเพราะไม่สามารถบันทึกเสียงได้
4. สถานที่ถ่ายทำไม่ตรงตามที่วางแผน เช่น แคมเกินไปสำหรับการทำงาน

ทั้งหมดนี้มักจะส่งผลโดยตรงต่อภาพยนตร์ที่ออกมาโดยรวม ในบางครั้งจะทำให้ล้มไปว่าแต่ละฉากจะถูกถ่ายทำเพื่อจุดประสงค์อะไรในการเล่าเรื่องของภาพยนตร์

จากการวิเคราะห์ปัญหาทั้งหมดแล้วพบว่า ทั้งหมดเกิดขึ้นจากการที่ยังเตรียมงานไม่รอบคอบ ไม่ถี่ถ้วน ดังนั้นการเตรียมงานถ่ายทำจึงควรรอบคอบ และละเอียดที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้

จากการถ่ายทำมีฟู๊ดเจตทั้งสิ้น 110 นาที เป็นเทป Mimi dv 2 ม้วน

Production Log

No.	Scene	Cut	Description	Take	TC in-out	Remark
1	11	76	เอ้เดินออกจากตึก กว้าง	1	0010 0021	
2	11	76	”	2	0022 0030	*
3	11	78	เอ้เดินออกจากตึก แคบ	1	0031 0039	*
4	11	77	เอ้เดินออกจากตึก ต่าง	1	0040 0052	
5	11	77	”	2	0052 0106	*
6	11	77b	” แคบ	1	0106 0115	*
7	11	Ins หน้าตึก		1	0115 0140	*
8	11	เสียงบรรยาย		1	0140 0340	*
9	5	21	หน้าเอ้เล่นคอม แจ่มโต	1	0340 0421	*
10	5	24	เอ้เล่นคอม เสร์ร้า	1	0421 0453	*
11	5		กว้าง เอ้เล่นคอม	1	0453 0525	*

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 6

การตัดต่อ ลำดับภาพ และเสียง

การลำดับภาพแบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน คือ

1. การตัดหยาบ (Rough cut)

คือการร้อยเรื่องจากบทภาพยนตร์ที่มีอยู่ ในขั้นตอนนี้ ตัดเพื่อให้รู้แนวทางของเรื่องโดยคร่าวๆ

เห็นปัญหาบางฉากอืดเกินไป และไม่ต่อเนื่องเท่าที่ควร และภาพไม่พอตัด เพราะบางฉากไม่ได้ถ่ายทำ หรือเกิดจากการรวบเรื่องราวจากตอนถ่ายทำ

2. การตัดละเอียด (Final cut)

การตัดต่อครั้งนี้ พยายามเล่าเรื่องให้กระชับขึ้น แต่จากไหนควรยึดก็จะยึดตามสมควร ตัดฉากที่เอื้อพยายามค้นหาผู้หญิง โดยการตัดกลับไปมา มีการใช้สปีดของภาพเข้ามาช่วย ทำให้ไม่น่าเบื่อและดูกระชับกระเเง เพื่อให้ขัดแย้งกับฉากถัดมาที่เขาไม่ประสบความสำเร็จ ปัญหาท้ายเรื่องที่ไม่มีภาพตัดก็แก้โดยการ ใช้ภาพที่ใกล้เคียงกัน

การลำดับภาพในเรื่องนี้ แนวคิดหลักคือ ตัดตามลำดับเหตุการณ์ ไม่มีการเล่าเรื่องข้ามไปมา ในบางฉากจะตัดให้รวดเร็วแบบลักษณะของ มิวสิควิดีโอ เพราะเน้นว่าต้องนำเสนอกลุ่มเป้าหมายคือวัยรุ่น และในขั้นตอนนี้ได้ตัดหลายๆฉากทิ้งไป เพราะว่าทำให้การเล่าเรื่องไม่กระชับ อย่างเช่นฉากที่ซื้อหนังสือไป เป็นต้น

ปัญหาหลักของการตัดต่อคือ มีภาพไม่พอตัดเพราะว่าถ่ายมาไม่พอ ในหลายๆฉาก การแก้ปัญหาก็คือ เลือกรูปภาพที่ใกล้เคียงกัน ในบางครั้งจะใช้การอินเสิร์ทภาพเข้าช่วยแก้ไข

การลำดับเสียง และดนตรีประกอบ

1. จัดการให้เสียงจากในฟุตเตจแต่ละช็อตเท่ากัน
2. วางเสียงบรรยากาศในแต่ละฉาก

3. แก้ไขเสียงในส่วนที่เสีย อาจต้องบันทึกเสียงใหม่ในบางช่วง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการเรียนการสอนเท่านั้น ไม่สามารถนำเนื้อหาไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. ใส่เสียงประกอบ
5. นำดนตรีประกอบที่เตรียมไว้มาใส่ในแต่ละฉากที่ต้องการ ตามคอนเซ็ปท์ที่วางเอาไว้ คือ ในช่วงต้นเรื่องจะเป็นเพลงวัยรุ่น เทคโน เน้นเพลงเร็วๆ แต่เมื่อถึงไคลแมกซ์ เพลงจะเปลี่ยนเป็นเพลงบรรเลงที่เป็นผู้ใหญ่ขึ้น ฟังแล้วอบอุ่นมากขึ้น
6. ปรับระดับเสียงทั้งหมด แล้วผสมเสียงเข้าด้วยกัน

ปัญหาของขั้นตอนการบันทึกเสียงคือ

1. บางฉากที่ถ่ายมาเสียงไม่ชัดเจน ดังบ้างเบาบ้าง
2. เสียงบรรยากาศในบางฉากดังเกินไป รบกวนเสียงของตัวละคร
3. ฉากในห้อง เสียงเบาเกินไปมากในบางจุด เมื่อนำมาตัดต่อรวมกันทำให้ขาดความต่อเนื่อง

การแก้ไขคือ บันทึกเสียงใหม่ในบางฉากที่พอจะทำได้ และฉากที่เสียงเบาไปก็มีการยกเกรนเสียงขึ้นทำให้เกิดเสียงรบกวน จึงต้องทำการก๊อปปี้เสียงรบกวนเหล่านั้นใส่ช็อตอื่นด้วยเพื่อความต่อเนื่อง แต่ถ้ามีเวลาควรบันทึกเสียงใหม่ทั้งฉาก

บทที่ 7

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

จากวัตถุประสงค์ที่ตั้งเอาไว้ว่า ผลิตรายการเพื่อนำเสนอประเด็น “ การรื้อฟื้นมีเพศสัมพันธ์ในวันรุ่งไม่ได้เป็นเครื่องยืนยันว่าเราโตเป็นผู้ใหญ่แล้ว”

เมื่อทำศิลปนิพนธ์ชิ้นนี้สำเร็จคล่องมาแล้ว สรุปว่า ภาพยนตร์เรื่องนี้ ตรงตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งเอาไว้ ในแง่ของ การนำเสนอประเด็นผู้ชม ซึ่งวัดผลโดยการนำภาพยนตร์เรื่องไปฉายให้กลุ่มเป้าหมายชม ผลคือ กลุ่มเป้าหมายสามารถเข้าใจเนื้อหาและประเด็นที่จะนำเสนอได้ค่อนข้างชัดเจน

แต่ในส่วนที่เป็นปัญหาและข้อผิดพลาดของงานศิลปนิพนธ์ชิ้นนี้คือ

1. การเล่าเรื่องในบางส่วนยังดูตรงเกินไป ขาดชั้นเชิงไปบ้าง
2. ปัญหาของการถ่ายทำ คือถ่ายไม่ทัน
3. นักแสดงไม่สามารถเล่นได้ตามที่ต้องการ
4. ฟุตเตจ (Footage) ในการตัดต่อไม่เพียงพอ
5. การบันทึกเสียงที่ไม่สม่ำเสมอ

ปัญหาทั้งหมด โดยเฉพาะข้อ 2 , 3 ,4 นั้น เกิดจากการเตรียมงานไม่พร้อมในขั้นตอนการเตรียมงานถ่ายทำ ทำให้เห็นว่าเมื่อเกิดปัญหานี้ขึ้นผู้กำกับจะไม่สามารถควบคุมการเล่าเรื่องให้เป็นไปตามความต้องการได้เพราะต้องคอยแก้ปัญหาเฉพาะหน้าที่เกิดขึ้น ทำให้ในส่วนองค์ประกอบต่างๆที่มีอยู่บทไม่สามารถปรากฏออกมาได้ในขั้นตอนการถ่ายทำ

ดังนั้นในแง่ของบทภาพยนตร์ควรจะปฏิบัติตามขั้นตอนของการทำบท คือเริ่มจากประเด็นแล้วต้องยึดประเด็นไว้เพื่อลดความสับสนเวลาสร้างสถานการณ์ ที่สอดคล้องกับเรื่องราว ส่วนปัญหาของการถ่ายทำนั้น สิ่งที่สำคัญที่สุดคือต้องเตรียมงานให้เรียบร้อยชัดเจน เพราะถ้าการเตรียมงานบกพร่องจะส่งผลถึงขั้นตอนต่างๆในกระบวนการผลิต ไม่ว่าจะ เป็นการถ่ายทำ , ตัดต่อ , บันทึกเสียง และท้ายที่สุดก็จะส่งผลถึงภาพยนตร์ทั้งเรื่องได้เช่นเดียวกัน

สรุปงบประมาณของภาพยนตร์บันเทิงขนาดสั้นเรื่อง “หลังเลิกเรียน”

ค่าเอกสาร	1000	บาท
ค่าเช่ากล้อง	7500	บาท
ค่ารถตู้	2400	บาท
ค่าอาหาร	2000	บาท
ค่าห้องตัดต่อ	9300	บาท
ค่าเทป Dv	1000	บาท
ค่าเทป Beta	800	บาท

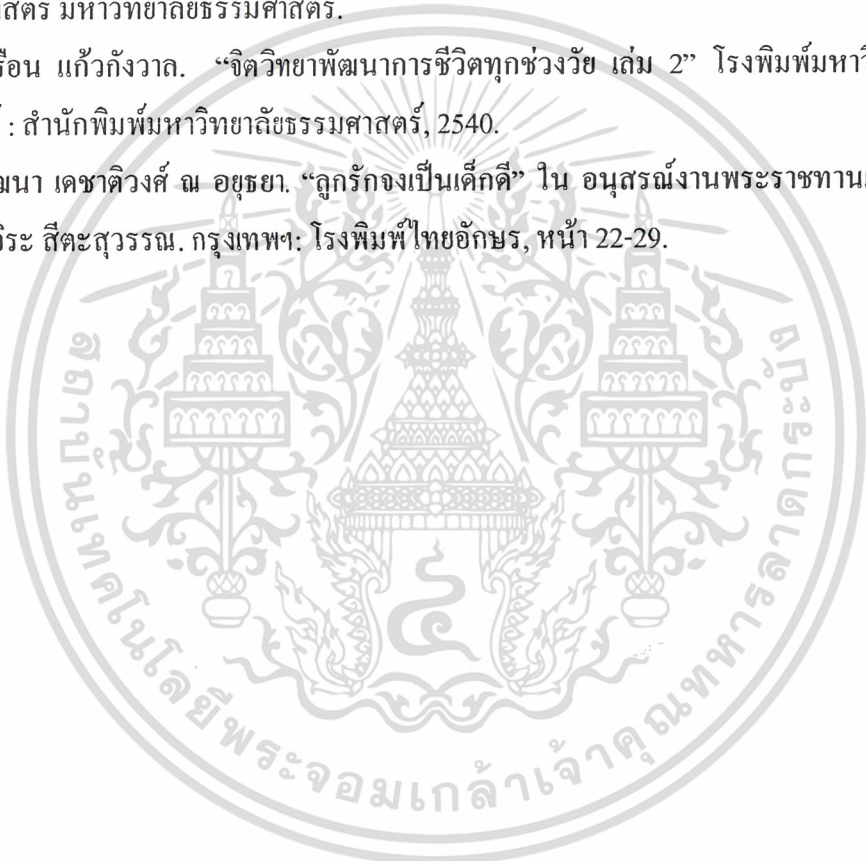
รวม 24000 บาท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

1. มโนธรรม เทียบเทียบรัตน์. “ศิลปะและศาสตร์ของการสื่อความหมาย”, “วารสาร : หนึ่งไทย” มีนาคม 2545. หน้า 82-83.
2. รัชนิกร ภูสุโข. สัมภาษณ์โดย เมษ ยิมสมบูรณ์, 16 ธันวาคม 2544.
3. ศรีเรือน แก้วกังวาล. “รายงานกรณีศึกษาเด็กด้วยสมรรถภาพในการเรียน”, สาขาจิตวิทยา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
4. ศรีเรือน แก้วกังวาล. “จิตวิทยาพัฒนาการชีวิตทุกช่วงวัย เล่ม 2” โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2540.
5. สุพัฒนา เดชาดิวงส์ ณ อุษยา. “ถูกรักจนเป็นเด็กดี” ใน อนุสรณ์งานพระราชทานเพลิงศพ นายแพทย์จิระ สีตะสุวรรณ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ไทยอักษร, หน้า 22-29.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้